

KRISTILLINEN LÄÄKÄRILEHTI

Suomen Kristillisen Lääkäriseuran jäsenlehti

4/2025

Kristillinen Lääkärilehti

4/2025

Kannen kuva: Hanna Halkosaari
Sisäkannen kuva: Valoa talvella. Antti Linkola

Puheenjohtajalta: Ei niin jouluinen pääkirjoitus!	3
Ihmisyyden kipupisteitä ja Jumalan ratkaisuja - Syyspäivät 2025	4
Ensimmäiset seuran ansiomerkit on jaettu!	6
Miten vastata kutsumukseen • Hur ska man svara på kallelsen Robert Paul pohtii kolumnissaan kutsumusta.	8
Toivon lähteillä Kysymme kollegoilta ajatuksia toivosta	10
Luo köyhän niinkuin rikkahan tuo evankeliumi toivon Kenian nuoriso janoaa toivoa	14
Rakkaus on Nepalilaisen tytön tarina	16
Sydärukous – Jumalassa lepäämistä Sydänrukouksessa Jumalaa läsnäoloa etsitään rauhassa ja hiljaisuudessa	18
Pyhiinvaellusta SKLS:n paikallistapaamisessa Tampereella	19
Saattohoitoseminaari eduskunnassa	20
ICMDA – Kristillisten lääkäriseurojen kattojärjestö	22
Farewell Veikko Reinikainen Muistokirjoitus Veikko Reinikaisesta	24
Ajankohtaista:	
♦ ICMDA:n 18. maailmankonferenssi Jejussa	30
♦ SKLS kevätpäivät 20.-22.3.2026 Turussa	31

Kristillinen lääkärirehti
Suomen kristillisen lääkäriseuran
jäsenlehti
4/2025, 13. vuosikerta

ISSN 2984-5270 (painettu)
ISSN 2984-5289 (verkkojulkaisu)

kristillinenlaakarilehti(at)gmail.com

Taitto: Heikki Halkosaari
Painopaikka: Suomen Uusiokuori Oy

Toimituskunta

Onni Erkkilä
Markus Partanen
Sirpa Maijanen
Heikki Halkosaari
Leena Uusitalo
Kalle Mäki
Juhani Junnila

Suomen Kristillinen Lääkäriseura ry, Finlands Kristna Läkarförbund rf (SKLS) on vuonna 1923 perustettu perinteikäs suomalainen lääkäriseura. Seuraan kuuluu n. 1100 lääkäriä ja lääketieteen opiskelijaa. Tarkoituksenamme on toimia kristinuskon hengessä lääkärin ja lääketiedettä opiskelevien keskinäisenä yhdyssiteenä. Toinen tärkeä tavoitteemme on käsitellä lääkärintointa koskevia kysymyksiä kristinuskon valossa. Osallistumme myös aktiivisesti lääkintälähetystyöhön ja kansainväliseen diakoniatyöhön.

Liity mukaan kasvavaan joukkoomme! Kannatusjäsenyys on myös mahdollista.

Puheenjohtajalta: Ei niin jouluinen pääkirjoitus!

Näin joulunodotusaikana en valitettavasti kirjoita jouluisista puuropadoista tai muusta jouluun liittyvästä. Kirjoitan yhdestä suuresta yhteiskuntamme kipupisteestä – nuoriin ja naisiin kohdistuvasta häirinnästä. Se ei kysy pyhää eikä arkea vaan valitettavasti sitä tapahtuu jatkuvasti ympärillä.

Seuran syyspäivillä käsitelimme tätä aihetta osaltaan. Teemana oli Ihmisyysden kipupisteistä – Jumalan ratkaisuja, ja saimme kuulla siellä todella laajan kattauksen erilaisista teemoista aina päihdeongelmista rikosseuraamuksiin ja psykiatrian puolen haasteisiin, unohtamatta hengellisiä näköaloja.

Puhujista erityisesti kehittämispäällikkö Maatu Arkion puheenvuoro Rikosuhripäivystyksestä jäi puhuttelemaan itseäni. Hänen puheenvuoronsa kattoi laajasti rikoksen uhrien auttamista ja erilaisia riskitilanteita ja antoi paljon tietoa. Positiivisena uutisena oli heidän organisaationsa kehittämä osin tekoälyavusteinen apuri, joka ohjeistaa terveydenhuollon ammattihenkilöitä rikosuhrien kohtaamisessa ja auttamisessa ohjaten tarjoamaan oikeita palveluita. Puheenvuoro herätti runsasta keskustelua ja oli tärkeä muistutus siitä, että lääkäreinä kohtaamme monia näitä potilaita uramme aikana ja voisimme auttaa heitä vielä paremmin. Puheenvuoro kuitenkin muistutti, että yhteiskunnassamme tapahtuu todella ikäviä asioita.

Tähän liittyen Helsingin Sanomat uutisoi hiljan nuorten kohtaamasta häirinnästä nettimaailmassa ja erityisesti Snapchatissä (HS.fi 23.11.25). Oli pysäyttävää lukea, miten 40 % alle 18-vuotiaista oli kokenut seksuaalista häirintää somessa ja sama määrä alle 18-vuotiaita oli kokenut kiusaamista somessa. Seksuaalisen häirinnän muotoja olivat alastonkuvien lähettäminen ja niillä kiristäminen, seksuaalissavytteinen kommentointi ja painostus erilaisiin seksuaalisiin tekoihin. Voi vain kuvitella, kuinka paljon ahdistusta juuri murrosiän saavuttaneet tytöt tällaisesta kokevat! Tilastokeskus uutisoi aiemmin, että puolet suomalaisista 16-25v naisista on joutunut fyysisen väkivallan, väkivallalla uhkaamisen tai seksuaaliväkivallan uhriksi, ja joka viides on kokenut vakavaa väkivaltaa tai raiskauksen.

Eikä tässä vielä kaikki! YLE uutisoi hiljan Ruotsin Dagens Nyheterin tekemän artikkelisarjan tuloksista (YLE 12.11.2025), jossa kerrottiin, kuinka erityisesti Filippiineillä toimii lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön erikoistunut ”teollisuus”, jossa netin välityksellä miehet voivat ohjata lapsien raiskaamista ja katsoa tekoa verkon välityksellä maksua vastaan. (<https://yle.fi/a/74-20193631>). Poliisi on yrittänyt auttaa

näitä uhreja, mutta se on artikkelin perusteella vaikeaa, sillä kohdemaan köyhyys ajaa siellä asuvia epätoivoisiin ansaintakeinoihin ja tuo tuskaa jopa usean sukupolven ajalle.

Vetää kyllä todella hiljaiseksi.

Kristillisen terveystalouden ja muun kehitysyhteistyön kautta olisi tärkeää pystyä huomioimaan nämä kohderyhmät ulkomailla laajemmin – mutta myös kotimaassamme riittää työtä huomattavasti! Teemme hyvin, kun annamme kaiken tukemme kaikille niille palveluille, jotka auttavat nuoria ja naisia eri tilanteissa. Lisäksi meidän tulee pitää heidän avuntarpeitaan paremmin esillä ja vaikuttaa hyvinvointialueisiin, että näihin ryhmiin satsaaviin palveluihin panostettaisiin myös säästöjen keskellä. Perhekeskukset, Kirkon perheasianneuvottelukeskus ja monet muut tahot tekevät kallisarvoista työtä. Mutta onko tämä kaikki lainkaan riittävä? Miten saada näissä pääosin tekijöinä olevat miehet muuttamaan toimintaansa? Moni mies toki toimii vastuullisesti, en sitä sano enkä halua ketään leimata.

En tiedä, onko tähän nuorten ja naisten kokemaan häirintään kenelläkään Suomessa vielä vastausta. Toimintaa koordinoidaan kyllä, mutta se on hajanaista. Haluaisinkin jättää Sinulle – hyvä lukijamme – haasteena pohdittavaksi, mitä Sinä voisit tehdä tämän kohderyhmän hyväksi?

Markus Partanen

Seuran puheenjohtaja

P.S. Tähän loppuun vielä sananen seuran asioista. Osa on huomannut jäsenmaksulaskujen osalta haasteita, kun Lääkäriliiton jäsenpalvelujärjestelmä muuttui vuoden 2025 keväällä. Osin tämän seurauksena olemme lähes 10 000€ verran perässä jäsenmaksulaskutuksessa. Jos huomaat, ettei jäsenmaksusi ole vielä maksettu, niin toivoisin, että voisit hoitaa sen ensi tilassa. Jos laskussa on jotain hämminkiä tai ongelmia, niin ota rohkeasti yhteyttä joko Lääkäriliittoon tai seuramme toimistoon.

Muistathan myös, että mikäli osoitteesi tai sähköpostiosoitteesi muuttuu, niin ilmoitathan siitä myös seuralle, jotta osamme lähettää postit oikeaan paikkaan!

Lopuksi vielä kaikille siunausta ja Hyvää Vapahtajamme syntymäjuhlaa ja Uutta Vuotta 2026!

Ihmisyiden kipupisteitä ja Jumalan ratkaisuja - SKLS Syyspäivät 2025

SKLS Syyspäivillä oli hyvä yhteishenki. Eräs mukana ollut totesi: "Mistä olenkaan jäänyt paitsi, kun en ole aiemmin tullut mukaan."

Syyspäivillä paneuduttiin erityisesti nuorten elämän kipupisteisiin. Agape-keskuksen johtaja, psykologi Jan Cedercreutz avasi aihepiiriä työnsä käytännön näkökulmasta. Keskeistä on nuorista välittäminen. Kristillinen usko luo toimintaan kehyksen, joka on nuorille turvallinen. Lasten ja nuorten traumojen kohtaamisessa nuorisopsykiatri Mikeala Blomquist-Lyytikäinen käsitteli niin kiintymystraumojä, yksittäisiä traumatapahtumia kuin pitkäaikaista traumatisoitumistakin. Hän toi esiin, mikä on oleellista tukea kunkin kohdalla.

Nuorten päihdeongelma on hälyttävä. Vaikka alkoholin kulutus ei ole nousussa, niin huumeiden käyttö on. Päihdepalvelujohtaja Kaarlo Simojoki kuvasi väyliä, miten nuoria voidaan auttaa riippuvuudesta eroon. Päivillä saatiin hyvä kuvaus Rikosuhripäivystyksen monipuolisesta toiminnasta kehittämispäällikkö Maatu Arkion esityksestä. Rikosuhripäivystyksellä on kiinteä yhteistyö oikeusministeriön kanssa. He ovat keskeisesti kehittämässä rikoksen uhreiksi joutuneille ilmoituskanavaa viranomaisten suuntaan. Monikaan rikoksen uhriksi joutunut ei ilman muuta osaa tehdä ilmoitusta tapahtuneesta ja siihen Rikosuhripäivystys tuo apunsa. Samoin heidän kauttaan löytyvät kanavat uhrin tarvitsemalle muulle avulle.

Kanavissa perehdyttiin tarkemmin päihdepotilaan kohtaamiseen päihdelääkäri Tarja Hietalan johdolla. Jan Cedercreutz käsitteli keskeisiä vanhemmuuden haasteita. Lapsuuteen tulee erityisiä haasteita, mikäli vanhemmalla on vakavia sairauksia. Samaan aikaan järjestetystä Katso-te-seminaarista suorana välitetyä videoyhteyden kautta vaativan erityistason psykoterapeutti Florence Schmitt kertoi niihin tilanteisiin olevista tukimahdollisuuksista. Saman videoyhteyden kautta lastenpsykiatrian erikoislääkäri, LT Jari Sinkkonen käsitteli lasten ja nuorten sukupuoli- ja seksuaalihämmennystä ja mielenterveyttä.

Iltaohjelmat olivat hengellistä kasvua tukevia. Perjantai-iltana Juha Vähäsarja avasi Jumalan luonnetta. Lauantai-iltana oli esirukousilta. Siihen johdatteli ensi pastori Mika Jantunen alustuksellaan ja sitten rukoilimme ulkomaisten ja kotimaisten kohteittemme puolesta. Illan musiikissa oli Heikki Kärhä.

Sunnuntain teemat nousivat sotien keskeltä. Ulkomaisena vieraana oli etäyhteyksin Ukrainan Kristillisen Lääkäri-seuran (CMAU) presidentti Rudolf Mychovych. Hän kertoi maan tilanteesta ja CMAU:n laajasta avustustyöstä sairailoille, seurakunnille ja rintaman läheisyyteen. CMAU on yksi suurimpia avun välittäjiä ja hyvin arvostettu luotettavuutensa ja tarkan raportointinsa ansiosta. Leena Kaartinen jakoi vanhempia ja tuoreempia kokemuksiaan omassa työssään sodan jaloissa.

SKLS:n 100-vuotisen taipaleen kunniaksi syyspäiville oli kutsuttu kunniavieraiksi ensi kertaa päivillä jaetun ansiomerkin saajat. He olivat hämmästyttävän ansiotuneita monella tapaa yhteiskunnan vaikuttajina ja seuran kantavina jäseninä. Syyspäivät päättyivät yhteiseen messuun.

Kalle Mäki
SKLS vpj

Lämmin kiitos puoleltani kaikille syyspäiviemme puhujille ja päivien upealle järjestäjätoimikunnalle, jonka puheenjohtajana toimi seuramme sihteeri Hanna Hakulinen. Muut tiimiläiset olivat Marko Raina, Maria Nurmi, Katri Luomaranta, Anna Hakalahti, Martti Kulvik, lähetyssihteerimme Sirpa sekä allekirjoittanut.

- Markus Partanen

Syyspäivillä jaettiin ensi kerran seuran ansiomerkkejä, näiden saajia yhteiskuvassa.

Etäyhteyden päässä Ukrainan Kristillisen Lääkäriseuran presidentti Rudolf Mychovych.

Heikki Kärhä musisoi lauantai-iltana.

Ensimmäiset seuran ansiomerkit on jaettu!

Seuran tietojeni mukaan kautta aikain ensimmäiset kulta- ja hopeiset ansiomerkit jaettiin 4.10.25 syyspäivien yhteydessä Suomen Raamattuopistolla Kauniaisissa. Ansiomerkit juontavat historiansa seuran 100v juhluvuoteen, kun seuramme silloinen varapuheenjohtaja Robert Paul ehdotti kulta- ja hopeisen ansiomerkin perustamista seuralle. Tämä nähtiin hyväksi ja kiitos myös taittajamme Heikki Halkosaaren, joka ansiomerkit suunnitteli, ne näkivät päivän valon nyt syyspäivien yhteydessä. Aiempi toimitussihteerimme Juhani Junnila auttoi suunnittelussa ja koko hallitus osallistui siihen merkittävästi. Haluan kiittää myös ansiomerkkitoimikuntaa merkittävästi pohjatyöstä ansiomerkkien saajien ehdottamiseksi. Itse toimikunnan jäsenet jäävät vaan hallituksen tietoon.

Koska kerta oli ensimmäinen, jolloin ansiomerkkejä jaettiin, niin palkittavia henkilöitä oli yhteensä 23, joista 1 henkilö palkittiin postuumisti. Varmasti olisi ollut vielä useampia, joille ansiomerkit olisi voinut myöntää. Muistuttaisin, että jatkossa seuran jäsen voi tehdä ehdotuksensa kevätkaudella, jonka pohjalta ansiomerkkitoimikunta käsittelee ehdotukset ja antaa näistä kannanottonsa hallitukselle, joka päättää mahdollisten uusien ansiomerkkien saajista seuran syyskokouksen yhteyteen.

ANSIOMERKKISÄÄNTÖ:

Hopeinen ansiomerkki voidaan myöntää Seuran jäsenelle pitkäaikaisesta ja ansiokkaasta toiminnasta Seuran hallituksessa tai muussa toimielimessä tai toimessa.

Kultainen ansiomerkki edellyttää lisäksi merkittävää osallistumista tai vaikuttamista yhteiskunnassa tai muutoin seuran ulkopuolella tavalla, joka on seuran sääntöjen ja tavoitteiden mukaista. Poikkeustapauksista ansiomerkki voidaan myöntää tunnustukseksi erityisestä toimenpiteestä tai aikaansaannoksesta, joka edistää merkittävästi Seuran tarkoitusta.

Hallitus päätti myöntää yhteensä kahdeksan kultaista ansiomerkkiä seuraaville henkilöille:

Leena Kaartinen, perusteena: Elämäntyönä terveyslähetys kaikissa muodoissaan jo 6 eri vuosikymmenellä eri maissa, ja myös maissa, joiden turvallisuustilanne on ollut hälyttävä. Hän on lisäksi tehnyt terveyslähetystä erittäin näkyväksi kirjoissaan ja puhujamatkoillaan eri puolilla, ja lisäksi vaikuttanut paljon seuran terveyslähetysten eteen.

Leena Pasanen, perusteena: Elämäntyönä lähetyslääkäriys Tansaniassa Ilembulan lähetyssairaalassa jo yli viidellä vuosikymmenellä. Toiminut lukuisten lähetyslääkäreiden inspiroijana. Edistänyt kirjojen ja eri yhteisöjen kautta tietoisuutta terveyslähetyksestä esimerkillisesti.

Ritva Kalliokoski, perusteena: Onandjokwen sairaalan pitkäaikainen lääkäri ja viimeinen suomalainen ylilääkäri. Tehnyt puolisonsa Sepon kanssa työtä maassa, jonne ei sota-aikaan voitu ketään muuta lähettää Suomesta. Tehnyt työn pyyteettömästi lukuisilla vuosikymmenillä ja sen lisäksi toiminut seuran pitkäaikaisena lähetyssihteerinä.

Elina Lind, perusteena: Pitkäaikaisena seuran lähetyssihteerinä koordinoimassa mm. vaativia UM:n hankkeita. Lisäksi eri vuosikymmenillä työkausilla Nepalissa ja näiden lisäksi erittäin aktiivinen terveyslähetysten tuen toimikunnan ja nykyisen senioriryhmän jäsen jo 4 eri vuosikymmenellä, joiden kautta tukenut ja auttanut lukuisissa seuran terveyslähetyskysymyksissä.

Pekka Reinikainen, perusteena: Seuran ansioitunut puheenjohtaja, joka oli perustamassa Viron ja Leningradin kristillisiä lääkäreuroja. Erittäin aktiivinen politiikassa sekä pitkäaikaisesti Suomen Lääkäriliitossa ja lukuisissa muissa vastuutehtävissä. Aktiivinen myös Kristillisessä mediassa pitäen omia ohjelmia eri medioissa ja käsitellen erilaisia eettisiä kysymyksiä.

Antti Linkola, perusteena: Seuran kunniapuheenjohtaja ja pitkäaikainen aktiivi. Jo väitöskirjastaan saakka käsitellyt aktiivisesti erilaisia eettisiä kysymyksiä ja vaikuttanut koko Lääkärinkunnan ajatteluun aktiivisen laadukkaan kirjoittelun kautta. Edistänyt esimerkillisesti muunnais- ja maksasiirtotoimintaa koko Suomen tasolla.

Tapio Pitkänen, perusteena: Seuran puheenjohtaja ja sen lisäksi pitkäaikainen terveyslähetysten tuen toimikunnan puheenjohtaja, jonka hän perusti 80-90-luvun vaihteessa. Hänen työnsä kautta mahdollistivat UM-rahoitteiset hankkeet. Hän on toiminut lähetyslääkärinä useita työkausia Tansanian lähetyssairaloissa.

Liisa-Maria Voipio-Pulkki, perusteena: Seuran pitkäaikainen puheenjohtaja, jonka aikana perustettiin opiskelijatoimikunta sekä julkaistiin seuran ensimmäinen kirja: ”Usko, toivo ja terveys – Kristillinen usko ja lääkärin työ. Hän on toiminut STM:n strategiajohtajana ja laajalti kirkon luottamustehtävissä ja Etenessä. COVID-aikana luottoasiantuntija koko Suomen mittakaavassa.

Hopeinen ansiomerkki
(yht. 15 kpl) myönnettiin
seuraaville henkilöille:

Risto Honkanen, perusteena: Seuran puheenjohtaja ja aktiivinen terveyslähetyksen puolustaja. Ollut itsekin terveyslähetyksessä työssä Taiwanilla eri kausilla. Seuran pitkäaikainen aktiivi opiskeluvuosistaan alkaen. Hänen johdollaan juhlittiin 90v seuraa. Lisäksi hän on professori, emeritus.

Karl von Smitten, perusteena: Seuran ansioitunut puheenjohtaja, joka edisti seuran kansainvälistymistä järjestäen kristittyjen mediisiin kansainvälisen konferenssin sekä Pohjoismaisten Kristittyjen lääkäreiden konferenssit 1980-luvulla Uusimaalla. Lisäksi hän on professori, emeritus.

Olli Kiviluoto, perusteena: Seuran puheenjohtaja ja pitkäaikainen aktiivi. Yhdessä puolisonsa Hilkan kanssa järjestämässä seuran tapahtumia ja auttamassa lukuisissa tilaisuuksissa jo 7 eri vuosikymmenellä. Luonteeltaan rohkaisija. Sotilasarvoltaan luultavasti korkeimpia seuran jäseniä – everstilutnantti.

Håkan Hellberg, perusteena: Seuran puheenjohtaja ja lähetyslääkäri Namibian Kawangolla. WHO:ssa korkeassa johtajapestissä vaikuttajana, sekä ehkä ainoana seuran jäsenenä toiminut suuren median päätoimittajana – Hufvudstadsbladetin päätoimittajana. Lisäksi SPR:n kansainvälisen liiton terveysvaliokunnan puheenjohtajana ja monissa muissa kansainvälisissä tehtävissä. Seuran vanhin elossa olevista puheenjohtajista (95v!).

Elina Heiro, perusteena: Seuran hallituksen ja terveyslähetyksen toimikunnan aktiivijäsen. Terveyslähetyksessä niin Etiopiassa kuin Bangladeshissa sekä Nepalissa. Aktiivinen kirkollisessa toiminnassa ja seuran tilaisuuksien järjestäjänä.

Veikko Reinikainen, postuumisti, perusteena: Kongon lähetyslääkärinä vuosikymmenten aikana elämäntyönsä tehnyt arvostettu kollega ja lukuisten lähetyslääkäreiden innoittaja. Toiminut oppi-isänä Nobelin rauhanpalkinnon saajalle – Denis Mukwegelle, jonka kanssa hän toimi vuosikymmeniä läheisenä työtoverina. Yhdessä puolisonsa Mirjan kanssa uskollinen työssään. Pääsi näkemään vapahtajamme kasvoja kasvoihin kesäkuussa 2025.

Jukka Harjula, perusteena: Elämänuransa lähetyslääkärinä tehnyt seuran pitkäaikainen jäsen. Hän on tehnyt luultavasti useammassa maassa lähetyslääkärin työtä kuin kukaan toinen seuran jäsenistä. Luonut kokonaan uuden terveyslähetyksen muodon – community health education/evangelism. Kiinan valtion ulkomaiselle henkilölle myöntämän korkeimman ansiomerkin saaja työstään Kiinan terveydenhuollon eteen.

Jukka Knuuttila, perusteena: Seuran lähetys sihteeri, hallituksen jäsen, pitkäaikainen lähetyslääkäri ja seuran Nepal hankkeiden vetäjänä keskeinen seuran jäsen. Pitkäaikainen luottohenkilö terveyslähetyksen tuen toimikunnassa. Lisäksi toiminut Vapaakirkon kehitysyhteistyön sihteerinä ja on leprälähetyksen hallituksen jäsen.

Tuula Pelkonen, perusteena: Pitkäaikainen lähetyslääkäri Angolassa. Hän on vetänyt seuralle kaksi merkittävää terveyslähetyshanketta, joissa on ollut innovatiivisia rahoitusinstrumentteja, jotka ovat avanneet uusia ovia seuralle.

Riitta Saario, perusteena: Seuran aluevastaavana Turun alueella noin kahden vuosikymmenen ajan 90-luvun lopulta lähtien. Vetänyt useita seuran päätapahtumia – syys- ja kevätpäiviä – sekä järjestänyt lukuisia muita tapahtumia. Inspiroinut rukoustoimintaa alueella ja laajemminkin.

Martti Kulvik, perusteena: Ollut tekemässä ja jalkauttamassa seuran strategiaa, järjestänyt useita tapahtumiamme, toiminut seuran varapj:nä, pääkoordinaattorina ja yli vuosikymmenen hallituksen jäsenenä sekä ollut merkittävässä roolissa monissa seuran terveyslähetyshankkeissa Tansaniassa. Luultavasti ainoa seuran jäsen, joka on toiminut sekä pitkäaikaisena yliopistosairaalan kliinikkona että, häntä itseään lainaten taloustutkijana *lammas suden vaatteissa*.

Suvi-Päivi Pousi, perusteena: Seuran sihteerinä ollut puheenjohtajan luottohenkilönä ja aktiivisena seuran jäsenenä lukuisia vuosia. Hän ja Sirkka-Liisa Lauronen järjestelivät seuran Kansallisarkiston aineiston jäsennettyyn muotoon, joka on mahdollistanut seuran historian tutkimista ja digitointia.

Sirkka-Liisa Lauronen, perusteena: Myös hän on ollut seuran sihteerinä puheenjohtajan ”oikea käsi” ja mukana monien tapahtumien järjestämisessä. Hän ja Suvi-Päivi Pousi järjestelivät seuran Kansallisarkiston aineiston jäsennettyyn muotoon, joka on mahdollistanut seuran historian tutkimista ja digitointia. Seuran kirjan (Usko, Toivo, Terveys...) tekemisessä aktiivisena mukana.

Juhani Junnila, perusteena: Kristillisen Lääkärilehden ensimmäinen toimitussihteeri 12 vuoden ajan ja vaikuttanut lehden kehittymiseen erittäin merkittävästi. Laajasti mukana opiskelija- ja juniorilääkäritoiminnassa aina opiskelijavuosistaan alkaen mm. Luukasklubin puheenjohtajuudesta alkaen.

Heikki Halkosaari, perusteena: Kristillisen Lääkärilehden taittaja. Suunnitellut seuran 100v juhlien kunniaksi tehdyn vaakunan, uudistanut seuran pinssin ja suunnitellut seuran ansiomerkit. Lisäksi taittanut lukuisia seuran julkaisuja, joista suurin ollut Eutanasia-erikoisjulkaisu v. 2025.

Erittäin lämpimät onnittelut vielä kaikille ansiomerkin saajille!

Kuten huomaatte, ensimmäinen ansiomerkkikierrös painottui erityisesti seuran ydinvastuunkantajiin ja lähetyslääkäreihin. Oli todella hienoa, kuinka moni teistä pääsi paikalle vastaanottamaan ansiomerkin, mutta kaikille muille järjestämme ansiomerkin antotilaisuuden vielä myöhemmin tai sovimme kunkin kanssa tarkemmin sen mieluisasta toimitustavasta.

Haluan seuran puheenjohtajana kiittää teitä kaikkia äärimmäisen ansiokkaasta työstänne seuran parissa eri vuosikymmeninä! Ilman teidänlaisianne, ja monia muita vastuunkantajia, ei seuramme pystyisi pyörimään ja kukoistamaan!

Markus Partanen
SKLS:n puheenjohtaja

ps. Seuran intraan on tarkoitus saada videointi ansiomerkkien jaosta.

MITEN VASTATA KUTSUMUKSEEN?

”Niin Herra tuli ja seiso ja huusi niinkuin edellisilläkin kerroilla: ‘Samuel, Samuel!’ Samuel vastasi: ‘Puhu, Herra, palvelijasi kuulee.’” (1. Sam. 3:10)

Samuel oli sikäli onnellisessa asemassa, että hän kuuli kutsun Jumalalta itseltään, olkoonkin ettei reagoinut siihen ennen kuin Hän oli kutsunut kolme kertaa. Kutsuun vastaaminen merkitsi Samuelille elämän täydellistä muutosta Jumalan sanansaattajaksi, kuninkaantekijäksi ja profeetaksi.

Kutsumus on yksilön kokonaisvaltainen, jopa mullistava, kokemus ja tietoisuus siitä, mikä hänen tehtävänsä on. Kautta aikojen kutsumus on nähty Jumalasta lähtöiseksi, mutta valituksen aikakauden myötä myös subjektiivinen näkemys kutsumuksesta, jonka lähtökohtina ovat yksilön omat arvot ja kokemukset, on saanut jalansijaa.

Ehkäpä muuttunut näkemys kutsumuksesta yksilön omia valintoja korostavaan suuntaan selittää ainakin osittain ihmisen rauhattomuutta, epävarmuutta, kiirettä, merkityksen puutetta, jopa pelkoja. Yksilökeskeisyys ja muuttuvat arvot ovat nykyaikaa. Kutsumuksen edellyttämiä vaikeita asioita on sovitettava itseensä ja ympäröivän maailman selitteisiin.

Kutsumukseen vastaaminen myöntävästi voi muuttaa yksilön elämänsä

Kutsumus on Jumalan ja ihmisen välistä kommunikaatiota: Jumala kutsuu ja ihminen vastaa – jos vapaasta tahdostaan haluaa. Kutsumuksen kuuleminen ja siihen vastaaminen edellyttävät kontemplaatiota – vetäytymistä hiljaisuuteen ja keskittymistä Jumalan ääneen.

Jumalan kutsu ja sen kokeminen ovat Jumalan lahjoja yksilölle. Ehkä Jumalan kutsumus on ilmennyt rakkaan sukulaisen tai lähimmäisen parantumisenä vaikeasta sairaudesta. Kutsumukseen vastaaminen myöntävästi voi muuttaa yksilön elämänsä perusteellisesti ja peruuttamattomasti, kuten Samuelille kävi. Ihminen vastaa Jumalan kutsuun sanomalla sydämessään ”kyllä”. Kyllä tarkoittaa suostumusta ja luottamista Jumalan johdatukseen sekä mm. rehellistä arjen työtä ja kultaisen säännön mukaan elämistä.

Jumallähtöinen kutsumus voi merkitä kutsua moneen eri suuntaan. Tämän lehden lukijoista moni on kokenut terveydenhoidollisen kutsumuksen, halun auttaa sairaita ihmisiä ja tehdä pyyteetöntä työtä yksilön ja yhteisön terveyden ja hyvinvoinnin edistämiseksi.

Moni kokee kutsumuksen juuri siihen arkiseen työhön, jota tekee. Niinpä paavi Franciscus kirjoittaa kiertokirjeessään *Laudato si* (kohta 129): ”Yritystoiminta on jalo kutsumus (*quae nobilem constituit vocationem*), joka suuntautuu rikauden tuottamiseen ja maailman parantamiseen kaikkia varten.” Kutsumuksen voi saada vapaaehtoistyöhön, luovaan toimintaan kuten taiteisiin, ekologiseen toimintaan tai – mikä tärkeintä – omaan perheeseen isänä, äitinä, sisaruksena.

Kun yksilö kokee kutsumuksen, on edessä ratkaisun paikka. Vastaanko kutsuun vai jätänkö vastaamatta? Myöntävä vastaus antaa elämälle suunnan ja merkityksen. Jumala ei jätä kutsumukseen vastannutta, vaan on ihmisen vierelläkulkija ”maailman loppuun asti” (Matt. 28:20, Joos. 1:5).

HUR SKA MAN SVARA PÅ KALLELSEN?

”Då kom Herren och ställde sig där och ropade som förut: ’Samuel! Samuel!’ Och Samuel svarade: ’Tala, din tjänare hör.’” (1 Sam. 3:10)

Samuel var i en lycklig situation – han hörde kallelsen direkt från Gud själv, även om han inte reagerade förrän Gud hade kallat honom tre gånger. Att svara på kallelsen innebar för Samuel en fullständig livsförändring: han blev Guds sändebud, kungamakare och profet.

Kallelsen är en helhetsupplevelse, ibland en helt omvälvande upplevelse, om människans uppgift här i världen. Genom tiderna har ursprunget till kallelserna setts hos Gud, men med upplysningstiden har också den subjektiva synen på kallelsen – grundad på individens egna värderingar och erfarenheter – fått allt större utrymme.

Den förändrade synen, som betonar individens egen roll i att höra och acceptera kallelser, förklarar åtminstone delvis den rastlöshet, osäkerhet, brådska och stress, meningslöshet och till och med rädsla som präglar människan i dag. Individualism och skiftande värderingar hör till vår tid. De svåra frågor som kallelsen ställer måste sammanjämkas såväl med människans inre som med den omgivande världens förklaringsmodeller.

Kallelsen är kommunikation mellan Gud och människa: Gud kallar, och människan svarar – om hon så vill, av fri vilja. Att höra kallelsen och att svara på den förutsätter kontemplation – att dra sig tillbaka i tystnad och lyssna till Guds röst.

Guds kallelse är en gåva av Gud till individen. Kanske har Guds kallelse visat sig i att en älskad släkting eller medmänniska har tillfrisknat från en svår sjukdom. Att svara ja på en kallelse kan förändra en människas livs riktning i grunden och oåterkalleligt – så som det skedde för Samuel. Människan svarar på Guds kallelse genom att i sitt hjärta säga ”ja”. Detta ja innebär samtycke och förtrostan på Guds ledning, men också ärligt vardagsarbete och ett liv som följer den gyllene regeln.

En Gudgiven kallelse kan ta sig många olika uttryck. Många av denna tidskrifts läsare har upplevt en kallelse inom vård och omsorg – en önskan att hjälpa sjuka människor och att arbeta osjälviskt för individens och samhällets hälsa och välbefinnande.

Många upplever också kallelsen just i det vardagliga arbete de utför. Påven Franciskus skriver i sin encyklika *Laudato si’* (punkt 129): ” Affärsverksamhet är en förnämlig uppgift (*quae nobilem constituit vocationem*), avsedd att producera välbefinnande och att förbättra vår värld.” Kallelsen kan också vara en inbjudan till frivilligarbete, till skapande verksamhet såsom konst, till ekologiskt engagemang – eller, viktigast av allt, till hemmet och familjen, som far, mor eller syskon.

När en människa upplever kallelsen står hon inför ett avgörande: Ska jag svara, eller låta bli? Ett jakande svar ger livet riktning och mening. Gud överger inte den som svarar på kallelsen, utan är människans följeslagare ”till tidens slut” (Matt. 28:20; Jos. 1:5).

Att svara ja på en kallelse kan förändra en människas livs riktning

Robert Paul

Kirjoittaja on eläkkeellä oleva sisätautilääkäri Raisiosta ja seuran hallituksen jäsen

TOIVON LÄHTEILLÄ

Ilman toivoa ei ole tulevaisuutta. Niin jokaisen potilaan kuin oman sydämensäkin kannalta on välttämätöntä, että lääkäri ei ole toivoaan menettänyt. Lääkäri on monien toiveiden kohde ja myös toivon tuoja vaikeisiin tilanteisiin. Kysymme, mitä kollegat ajattelevat toivosta ja mikä heille tuo elämään toivoa.

1. Mitä sinulle tulee mieleen sanasta "toivo"?
2. Mistä ammennat toivoa elämääsi?
3. Miten toivo näkyy työssäsi/arjessasi/opinnoissasi?

Miika Reinikainen

Yleislääketieteen
erikoistuva lääkäri
Tampere

1. Toivo antaa merkituksen elämään. Se on uskoa siihen, että asiat muuttuvat parempaan ja että tulevaisuuteen voi vaikuttaa. Minun elämässäni tämä toivo perustuu siihen, mitä Jeesus Kristus on puolestani tehnyt.
2. Välillä toivoa on vaikea löytää, ja välillä sitä harhautuu etsimään vääristä paikoista. Tällöin hetkellisen helpotuksen seurauksena on entistä suurempi toivottomuuden tunne. Vaikeimpina hetkinä yritän noudattaa mummoni esimerkkiä: kun ei pysty enää mihinkään muuhun, voi huokaista: "Rakas Jeesus auta." Tämä yksinkertaisista yksinkertaisin rukous perustuu siihen toivoon, että meillä on taivaassa Pelastaja, joka haluaa meille vain parasta.
3. Lääkärin työssä on välillä tilanteita, joiden edessä olisi helppo kyynistyä, ajatella ettei mistään, mitä minä voin tehdä, ole mitään hyötyä. Niinä hetkinä yritän muistaa sen, miten pienilläkin teoilla voi olla iso merkitys, kun motiivina on aito halu tehdä hyvää ja auttaa toista. "Mitä ikinä teettekin, tehkää se täydestä sydäimestä: niin kuin tekisitte sen Herralle." Tällöin voi myös toivoa, että Herra siunaa tämän teon, niin töissä kuin vapaa-ajalla. Toivo on vastalätkettä kyynisyydelle.

Leena Uusitalo

Yleislääketieteen erikoislääkäri, perhelääkäri, Vimpelissä 1980 alkaen, Järvi-Pohjanmaan sote-keskuksessa, työpaikan nimenä varmaan seitsemäs, vaikka paikka ja potilaat ovat samoja ainakin osittain.

1. Sanasta toivo tulee mieleen, että jotakin halutaan oikein kovasti. Toivo on miehen nimi, jota on käytetty etunimenä vuodesta 1849 alkaen ja joka on ollut almanakassa vuodesta 1905 alkaen. Usko, toivo ja rakkaus on 1. Korinttolaiskirjeessä luvussa 13 jakeessa 13.
2. Toivoa elämään koitetaan saada Raamatusta, ihmisiltä, luonnosta ja kaikesta. Kai sitä on luonnostaan sellainen, että toivossa on hyvä elää.
3. Sitä toivoo, että asiat menevät loppujen lopuksi hyvin. Aina se ei ole, sitä, mitä ensin ajatteli. Työssä potilaalle on tärkeää luoda toivoa, toivoa taudin paranemisesta tai taudin kanssa toimeen tulemisessä jokaisessa vaiheessa. Nykytilanteessa hyvinvointialueella tuntuu, että toivo sote-keskuksissa ja potilailla on vähentynyt. Kyllä varmaan kumminkin jossakin vaiheessa todetaan, että suuntaa täytyy muuttaa. Siinä toivossa voi elää.

**Kun ei pysty enää mihinkään muuhun, voi huokaista:
"Rakas Jeesus auta."**

Työssä potilaalle on tärkeää luoda toivoa, toivoa taudin paranemisesta tai taudin kanssa toimeen tulemisessä jokaisessa vaiheessa.

Tuula Pelkonen

Olen lastenlääkäri ja lasten infektioautiopin dosentti Uudessa lastensairaalassa ja Helsingin yliopistossa. Olin 1996–2008 Suomen Lähetysseuran palveluksessa Angolassa.

1. Kun olin Suomen Lähetysseuran kautta Luterilaisen kirkon terveydenhoitotyössä Angolassa, koulutimme vapaaehtoisia kylähoitajia, kyläkätilöitä ja HIV/AIDS-työn aktivisteja. Painatimme heille paitoja, joissa oli kuva rististä ja teksti: "Otu neteelelo", "Há esperança" eli "Meillä on toivo". Ristissä ja ristin sanomassa, Jeesuksen sovitustyössä meillä on toivo tässä elämässä ja toivo iankaikkisesta elämästä.
2. Ammennan toivoa Raamatusta, jumalanpalveluselämästä ja hengellisestä musiikista. Kirjoitan tätä pyhäinpäivänä, jolloin olimme kuoron kanssa messussa laulamassa. Sain ja saan muistella edesmenneitä rakkaitani ja toivoa kohtaavani heidät kerran Taivaan kodissa.
3. Muistan, kuinka Angolassa äidit kävelivät kaksi päivää luoksemme pyytääkseen rokotuksia kyläänsä, ja kun aloitimme siellä rokotukset, lapset eivät enää kuolleet tuhkarokkoon kuten aiemmin. - Taivaan Isä on antanut meille lahjoja, myös lääketieteen, jota voimme käyttää ihmisten terveyden hyväksi ja tuoda näin heille toivoa. Toivon, että osaisin välittää kohtaamilleni ihmisille myös kristillistä toivoa.

Ristissä ja ristin sanomassa, Jeesuksen sovitustyössä meillä on toivo tässä elämässä ja toivo iankaikkisesta elämästä.

Matilda Suontama

5. vuosikurssin lääketieteen kandidaatti
Turku

1. Minulle toivo merkitsee luottamusta siihen, että tulevaisuudessa tapahtuu hyviä asioita. Että ei tarvitse muurehtia, vaan voi keskittyä elämään tässä hetkessä. "Kyllä kaikki järjestyy."
2. Ammennan toivoa ennen kaikkea Raamatun sanasta, messusta, hengellisistä lauluista ja kristillisistä podcasteista. Tuntuu, ettei mikään muu voi antaa samanlaista toivoa kuin Jumala – kenelläkään muulla ei ole siihen mahdollisuutta.

Myös elämäkokemus on lisännyt toiveikkuutta: kun huomaa selviävänsä vaikeistakin tilanteista, alkaa uskoa, että elämä kantaa. Uskon, että myös kasvatus, turvallinen lapsuusympäristö ja persoonallisuus vaikuttavat siihen, kuinka toiveikkaaksi ihminen itsensä kokee. Joillekin luottamus tulee luontaisemmin. Mutta lopulta Jumalan takaama toivo ei riipu meistä. Se pysyy silloinkin, kun luottamus omiin kykyihin horjuu ja vaikka jokin päivä tuntuu tavallista raskaammalta.

3. Olen tällä hetkellä vaihdossa Tukholmassa, ja täällä olen todella tarvinnut toivon lähdeä. On ollut haastavaa, kun koulua on paljon ja tuntuu, että on kielen ja lääketieteen puolesta muita jäljessä ja silti pitäisi toimia klinikassa ruotsinkielisenä "lääkärinä". Pitkät ja raskaat päivät ovat helpottuneet ajatuksesta, että tämäkin vaihe menee ohi ja että Jumala pitää huolta. Kaikki on lopulta mennyt paremmin kuin mitä ensimmäisten viikkojen aikana pelkäsin: olen saanut ystäviä, energiaa opiskella, mukavan asuinpaikan sekä paljon rohkaisevia ja ainutlaatuisia kohtaamisia. Nyt olen myös alkanut ymmärtää ruotsia! En silti vielä tiedä, saanko kursseja tältä syksyltä suoritetuksi, mutta toivoa ainakin on.

Pitkät ja raskaat päivät ovat helpottuneet ajatuksesta, että tämäkin vaihe menee ohi ja että Jumala pitää huolta.

Timo Joensuu

Olen lääketieteen tohtori, professori, syöpätautien ja sädehoidon erikoislääkäri ja dosentti. Työtäni teen erityisesti eturauhassyöpöpotilaiden parissa Docrates Mehiläinen-syöpäsairaalassa, jonka perustajajäsen olen.

1. Toivo liittyy edessä olevaan aikaan, tulevaisuuteen, joko lähellä tai kaukana. Toivo pitää sisällään odotuksen hyvästä tai vielä jostain paremmasta. Odotuksen siitä kuinka jokin huono tai paha voisikin kääntyä hyväksi.
2. Minun toivoni perusta on Raamatun ilmoituksessa elävästä Jumalasta. Siinä missä Jumala näyttäytyy Vanhasa Testamentissa ankarana, ehdotonta kuuliaisuutta vaativana iankaikkisena kaikkivaltiaana, joka ilmoittaa kuinka ihmisen tottelemattomuuden vuoksi, jota syntiinlankeemukseksi kutsutaan, ihmisen on kuoltava, elinikä rajataan enintään sataankahteenkymmeneen vuoteen ja sitten ihmisen osaksi tuli palata maan tomuksi, niin Uusi Testamentti ilmoituksellaan mullistaa kaiken. Vanhassa Testamentissa kerrotaan, kuinka Jumala jopa katui, että oli tehnyt ihmisen. Kun sitten kävi selvääkin selvemmäksi, ettei ihminen kykene Jumalan lakia täyttämään, niin Jumala armollisessa laupeudessaan ja hyvydessään päättikin itse sovittaa ihmisen tottelemattomuuden ja syntisyyden; elävän Jumalan poika Jeesus tuli ihmiseksi ja sovitti jokaisen ihmisen synnit, ihmisen osa on vain myöntää syyllisyytensä, niin hän saa armahduksen.
3. Toivo on arjessa ja työssäni läsnä joka päivä. Toivoon liittyy odotus terveydestä, paranemisesta ja siitä ettei sairauden vuoksi tarvitsisi ainakaan kärsiä. Odotus on vahva, että elämä voisi jatkua terveenä hamaan vanhuuteen. Syöpälääkärinä kohtaan sen elämän karumman puolen, kun syöpä voi olla kohtalokas jo nuorellakin iällä. Työurani aikana olen kuitenkin nähnyt, kuinka TOIVO on realismia, toivo siitä, että syövästäkin voi parantua ja elämä jatkuu normaalina. Tänä päivänä suurin osa jo paraneekin ja parantuneiden osuus kasvaa koko ajan. Vaikka sairaudet ovat ihmisen osa ja syöpä on jossain määrin normaaliin solujen vanhenemiseen kuuluva ilmiö, kuten monet muutkin sairaudet, niin lääkärin tehtävä on tutkia ja hoitaa, niin ettei kenenkään tarvitsisi lähteä ennenaikaisesti vaan vasta elämästä kyllänsä saaneena.

Silloinkaan, kun syöpä löydetään vasta laajasti levinneenä aggressiivisessa vaiheessa eikä sitä voida parantaa, tilanne ei ole toivoton. Parhaimmillaan silloinkin voidaan syöpää hoitaa niin, että se pysyy etenemättömänä jopa vuosia lyhentämättä juurikaan ihmisen normaalia elinaikaodotetta. Ja kun syöpä sitten kuitenkin joskus etenee hoidoista huolimatta, niin silloin TOIVO pitää sisällään odotuksen siitä, että aktiivisten hoitotoimenpiteiden avulla syöpää sairastava voisi elää kivuttomasti, ilman pahoinvointia tai ilman muita elämänlaatua ja iloa heikentäviä vaivoja tai oireita.

Tämä oli niin vallankumouksellista, että maailmankaikkeuden ajanlaskukin pantiin uusiksi. Kun Vanhan Testamentin aikaan lepopäiväksi oli säädetty lauantaisapatti viikon seitsemäntenä päivänä luomistyön jälkeen, niin Uuden Testamentin aikakauden lepopäiväksi tulikin Jeesuksen kuolleista nousemisen jälkimainingeissa viikon ensimmäinen päivä sunnuntai. Kun Vanha Testamentti ilmoitti, että ihmisen osa oli raataa ja kuolla, niin Uudessa Testamentissa Jeesuksen opetuslapsista Johannes vakuuttaa: "Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo hukkuisi, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän (Joh 3:16) Ja Jeesus sanoi: "Minä olen ylösnousemus ja elämä, joka uskoo minuun, saa elää, vaikka kuoleekin, eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole" Joh 11:25-26. Kun aika minusta kerran jättää, niin toivon, että minunkin nimeni on kirjoitettuna elämänpöytäkirjaan.

Kun halukkuuttani osallistua haastatteluun toivosta kysyttiin, ajattelin ensiksi, että olisi varmaan helpompi vetäytyä tästä hankkeesta, sillä aihe sinänsä on hyvinkin laaja ja monisäikeinen. Mutta sitten omatunto muistutti siitä, kuinka Pietari kehottaa pyhittämään Herran Kristuksen sydämissämme ja olemaan aina valmiit antamaan vastaus jokaiselle, joka kysyy, mihin teidän toivonne perustuu (1 Piet 3:15).

**Kun aika minusta kerran
jättää, niin toivon, että
minunkin nimeni on
kirjoitettuna elämänpöytäkirjaan.**

Tarja Hietala

Olen päihde- ja nuorisopsykiatri Pyhtäältä. Olen lääkärin urallani loppusuoralla, osittain jo eläkeellä. Olen ollut kohta vuoden Kristillisen lääkäriseuran hallituksessa. Kuvassa ulkoilen bordercollie Tuiskun kanssa.

1. Toivo on sanana kevyt ja valoisa. Toivoa on erilaista. Elämän hyvinä aikoina toivo on toiveikkuutta, tulevaisuudenuskoa. Elämän vaikeuksissa toivo muuttuu voimaksi, joka kantaa vähän kerrallaan eteenpäin.

Toivo on yksilöllinen kokemus, mutta arjessa toivo syntyy sosiaalisissa suhteissa. Luomme toivoa toisillemme kun annamme apua ja olemme kannustavia. Syrjäytyneitä nuoria kutsutaan 'näköalattomiksi', heiltä on kadoksissa toiveikkuus ja oma tulevaisuus. Yhteiskuntana voimme estää ihmisiä ajautumasta epätoivoisiin elämäntilanteisiin. Kannatan hyvinvointivaltiota palveluineen! Toivon hengellinen ydin itselleni on luottamus Jumalan hyvään huolenpitoon.

2. Toivosta minua muistuttaa luonto. Liikun metsässä joka päivä. Nytkin, marraskuun pimeässä, lakastuva luonto valmistautuu uuteen kevääseen.
3. Lääkäreitä opetetaan 'ei saa viedä potilaalta toivoa'. Tämä onkin tärkeää, erityisesti silloin kun somaattinen sairaus on vakava ja elämää uhkaava. Jos ei voi toivoa parantumista, toivo löytyy hoitosuhteesta ja potilaalle tärkeistä arjen asioista.

Psykiatrin luo ohjataan potilaita, jotka ovat menettäneet toivon, kokevat olevansa umpikujassa, ovat itsetuhoisia. Olen siis kohdannut monia ihmisiä epätoivon hetkillä. Epätoivoon johtaneet tapahtumat ja elämänkohtalot ovat kullakin yksilöllisiä, ja potilas tarvitsee myötätuntoista kuuntelijaa. Onnistuneen keskustelun avulla potilas löytää uudelleen (usein ensin vain hennon) yhteyden elämänhaluun. Osa hoitoa on arvioida ja järjestää potilaalle turvaa ja huolenpitoa. Epätoivoiselle ihmiselle syntyy uutta toivoa kun hän kokee 'juuri minua halutaan ja voidaan auttaa'.

Olen toiminut viime vuodet Yleissairaалapsykiatrian poliklinikalla. Tällä psykiatrian 'linjalla' hoidetaan paljon potilaiden kriisi- ja sopeutumishäiriöitä. Olen saanut seurata kuinka toivo palaa potilaitteni elämään. Vaikka alkutilanteessa potilas näkisi tulevaisuutensa vain synkkänä, osaavalla psykososiaalisella tuella psyykinen kriisi helpottaa. Potilaiden toipuminen pitää yllä lääkärin toivoa ja työssäjaksamista.

**Onnistuneen
keskustelun avulla
potilas löytää
uudelleen yhteyden
elämänhaluun.**

*Toivon Jumala täyttäköön ilolla ja rauhalla teidät, jotka uskotte,
niin että teillä Pyhän Hengen voimasta olisi runsas toivo.*

Room. 15:13

Luo köyhän niinkuin rikkahan tuo evankeliumi toivon

PIXABAY/aureliale-mao

Rukous lääkärin vastaanottohuoneen seinällä

Vuosi sitten tähän aikaan pakkasimme matkalaukkua Kenian matkaa varten. Olimme tutustuneet aiemmin Kroatian lähetysjaksollamme Osijekin teologisessa opistossa opiskelemaan pastori Hillary Mwasiin, joka ei antanut periksi kutsuessaan meitä omaan seurakuntaansa Kitalen kylään vierailulle.

Kenialaiset ovat sydämellisiä ja ihania ihmisiä, heidän kanssaan on helppo tehdä yhteistyötä, vaikkakin suomalaisen onkin hankala tottua siihen, että aikataulut eivät koskaan päde, eikä suunnitelmia seuraavalle viikolle yleensä ole tiedossa. Kovin erilainen on afrikkalainen maailma, mutta kuitenkin ihmiset pohjimmiltaan ovat samanlaisia. He kaipaavat rakkautta ja Jumalan kosketusta elämänsä vaikeuksiin. Etenkin meitä kosketi nuorten näköalattomuus. Heistä useat eivät näe itselleen mitään tulevaisuutta Keniassa.

Kerran ihailimme pientä kaunista lampea Kitalessa. Mukana olevat paikalliset kertoivat sitten, että sitä kutsutaan itsemurhalammeksi. Viimeksi kaksi viikkoa edeltävästi oli yksi kylän nuorista päättänyt elämänsä siihen lampeen. Uutisen jälkeen maisema ei enää näyttänyt-kään niin kauniilta. Kuulimme surullisia tarinoita epätoivosta nuorison keskellä, kun koulutusta, työtä tai tulevaisuuden näkymiä ylipäätään ei ole.

Redeemed Gospel Church ja muut kristilliset seurakunnat Keniassa tekevät todella tärkeää työtä lasten, nuorten ja aikuistenkin parissa tuoden heille Raamatun sanan lupaamaa toivoa tulevaisuuteen. Mekin saimme osaltamme palvella pyhäkoulussa, nuorten konferenssissa, aikuisille suunnatuissa kokouksissa ja myös ikäihmisten parissa. Kaikissa halusimme korostaa niitä mahdollisuuksia, joita ihminen saa kulkiessaan Jumalan hänelle viitoittamaa elämän polkua. Oli sykähdyttävää nähdä se intensiivisyys, jolla paikalliset nuoret kuunte-

Se luo toivoa ja iloa ihmisille, jotka kamppailevat arkisten asioiden kanssa.

livat Raamatun opetusta Jeremia 29:11-13 pohjalta ”sillä minä tunnen ajatukseni, joita minulla on teitä kohtaan, sanoo Herra. Ne ovat rauhan eivätkä tuhon ajatuksia – minä annan teille tulevaisuuden ja toivon.”

Seurakunnissa on myös ymmärretty terveyden ja kokonaisvaltaisen huolenpidon merkitys ihmiselle. Saimme osallistua kokoukseen, jossa paikallinen kristitty lääkäri opetti seurakunnan miehille verenpaine- taudin hoitoa ja muita tärkeitä terveysasi- oita. Seurakunnan läsnäolo on muutenkin selvästi majakka Kenian yhteiskunnassa. Se luo toivoa ja iloa ihmisille, jotka kamppai- levat arkisten asioiden kanssa; mistä saan päivän ruoan ja toimeentulon itselleni ja perheelleni.

Paikallinen terveysasema oli hyvin vaati- maton yhden lääkärin vastaanotto, mutta pöydällä oli Raamattu ja seinällä taulu, jos- sa rukouksen muodossa annetaan kunnia taivaalliselle ylilääkärille ja tunnustetaan Hänen valtansa myös sairauksien yli, vaik- ka me lääkärit toki parhaamme teemme- kin aina kunkin resurssien ja voimavarojen mu- kaisesti.

Toivotamme siunattua joulun aikaa kaikille kollegoille ja uskoa tulevaan!

Liedossa 8.11.2025

Heli ja Kimmo Leino

Näillä lapsilla on uskoa tulevaan, vaikka taustalla näkyy itsemurhalampi!

Kolme tohtoria koolle!

Rakkaus on

*Tytty syntyi keskosena, kotona läntisen Nepalin kukkula-alueella. Keskisuus ja syntymänaikainen aivojen hapenpuute johtivat vammautumiseen. Hän ei kehittynyt samaan tahtiin ikätovereidensa kanssa. Vasta nelivuotiaana heiveröinen tyttö jaksoi kannatella päänsä painon ja oppi istumaan.

Perinteisen uskomuksen mukaan vammaisuus on ”huonoa karmaa”, rangaistus- ehkä seurausta kelvottomasti eletystä edellisestä elämästä. Perheelle häpeä. Isä ja isovanhemmat olisivat halunneet hylätä lapsen, jättää hänet kuolemaan. Ehkä seuraava lapsi syntyisi terveenä. Äiti ei suostunut. Hänelle tytär oli rakas. Mutta äidin mahdollisuudet olivat rajalliset. Hänellä ei ollut omia ansioita eikä hänen ollut helppoa saada mieheltään rahaa tytön hoitoon. Ei edes riittävään ravintoon, terveydenhoitokuluista puhumattakaan. Sitä paitsi lähin terveyskeskus oli tuntien matkan päässä vaikeakulkuisten kukkuloiden takana. Tytön kunto heikkeni. Hän sairasteli paljon. Kasvu ja kehitys lähes pysähtyivät.

Kun äiti ei suostunut hylkäämään vammaista lasta, isä ja muutkin perheenjäsenet vihastuivat. Kodin ilmapiiri muuttui ahdistavaksi. Riidoista tuli jokapäiväisiä, ja usein huutamiseen yhdistyi myös ruumiillinen väkivalta. Tytöstä tuli arka ja pelokas, erityisesti kovat äänet saivat hänet kavahtamaan.

Eräänä päivänä vammaishankkeen** kartoitustiimi tuli perheen kotiin. He tarjosivat tytölle hankkeen puitteissa mahdollisuutta kuntoutusjaksoon hankkeen yhteistyösai-

Kun äiti ei suostunut hylkäämään vammaista lasta, isä ja muutkin perheenjäsenet vihastuivat.

raalassa***. Kun vieraat olivat lähteneet, isä repi lähteen. Hänen kustannuksellaan sairaalaan ei lähdettäisi. Ei tytöstä kuitenkaan olisi kunnon eläjäksi, ei hänestä koskaan tulisi sellaista kuin terveet lapset.

Lopulta äidin mitta täyttyi. Hän teki rohkean ratkaisun ja jätti miehensä, muutti erilleen kahdestaan tyttären kanssa. Niukan toimeentulon toi tytön vammaisetuus. Äiti rohkaisi mielensä ja kääntyi uudelleen vammaishankkeen puoleen. Tytär ja äiti pääsivät jo aiemmin luvutulle kuntoutusjaksolle sairaalaan.

Hyvässä hoidossa tytön kunto alkoi nopeasti kohentua. Terveellinen ravinto ja monipuolinen kuntoutus saivat ihmeitä aikaan. Samalla kun ruumis vahvistui myös pelot ja arkuus väistyivät. Leikki ja ilo tulivat lapsen elämään.

Äiti on saanut opetusta siitä, miten voi jatkossa kotona edistää tyttären kuntoutumista. ”Aikaisemmin en tiennyt, miten häntä tulisi hoitaa ja tukea hänen kehitystään, mutta täällä olen oppinut valtavasti ja nähnyt hänessä suuren

muutoksen lyhyessä ajassa. Nyt osaan kotona jatkaa kaikkea sitä, mitä olen täällä oppinut. Saan toivoa ja voimaa siitä, kun näen tyttäreni istuvan ja leikkivän. Uskon nyt, että jonain päivänä hän vielä kävelee. Hartain toiveeni on nähdä hänet kävelevänä ja kykenevänä itse huolehtimaan itsestään.”

Äiti haluaa jakaa oppiaan myös muille vanhemmille, jotka ovat samankaltaisessa tilanteessa. Hän toivoo vielä mahdollisuutta oppia taitoja, joiden avulla voisi jatkossa työlistyä ja siten turvata oman ja tyttärensä toimeentulon ja tulevaisuuden.

Ajattelen pientä keskosvauvaa Nepalin syrjäisellä kukkula-seudulla- miten avuton ja turvaton hän on. Vain äidinrakkaus suojanaan.

Ajattelen Jeesus-lastaa Juudean Betlehemissä yli 2000 vuotta aikaisemmin. Häinkin syntyi avuttomana, pitkän, vaivalloisen matkan jälkeen eläinten suojassa, koska kaikki majatalot olivat täynnä. Häinkin kohtasi väkivallan uhan jo pienenä, ei tosin oman perheen sisällä vaan ulkoapäin. Hänellä oli rakastava äiti ja kasvatti-isä, joka vei perheen turvaan, pakolaisiksi.

Ajattelen kaikkia maailman lapsia, jotka juuri nyt syntyvät avuttomina ja turvattomina – sodan ja väkivaltaisuuksien keskellä, pakolaisleireillä, nälän ja puutteen koettelemissa perheisiin, syrjäisillä maaseuduilla tai suurkaupunkien reumien slummeissa... Niin paljon hätää niin heiveröisten ja pienten kannettavana.

Ja sittenkin on rakkaus. On äidinrakkaus, usein isänkin. On Jumalan rakkaus. On Jumala, joka itse on Rakkaus. Hänelle jokainen vastasyntynyt on kallisarvoinen, äidin kohdussa punottu ihme, ainutlaatuinen.

Ilo, joka keinussa istuvan nepalilaistytön kasvoilla säteilee, kertoo siitä, rakkauden voimasta.

Joulun lapsessa Rakkaus tuli maailmaan, keskelle hätää ja avuttomuutta. Hän on Rakkaus ja toivo, Valo meidän pimeytemme.

Anna-Maija Raittilan runon sanoin:

”Kun hätä on näin suuri
ei vähempi väkevyys riitä.
Vain Lapsi
joka ei vielä puhu.
Äitinsä helmassa.”

Kokoelmasta Anna meidät kaikki toisillemme (1974)

Elina Lind

* Perustuu Access and Inclusion-hankkeen neljännesvuosiraportin 4-6/2025 tapauskertomukseen: ”A Mother's Fight: Transforming the Life of Junaa” (nimi muutettu)

** INF:n (International Nepal Fellowship) Access and Inclusion-hanke, jonka rahoitukseen SKLS on osallistunut

*** Shining Hospital Surkhet
<https://inf.org.np/shining-hospital-surkhet/>

Sydänrukous – Jumalassa lepäämistä

Olen ollut vuosikymmeniä kiinnostunut rukouksesta. Rukouksen maailma on moninainen ja rikas, koska Pyhä Henki rukouksen synnyttäjänä ja opettajana on luova. Tein oman graduni teologisessa tiedekunnassa Thomas Keatingin Hengen terapiasta, jossa sydänrukous on keskeisessä roolissa. Avaan tässä kirjoituksessa, mistä sydänrukouksessa on kysymys.

Sydänrukous on vanha kristillisen traditiomme rukoustapa. Sille ominaista on hiljaisuus, rukoileminen sanoitta, "ajatusten tuolla puolen". Jumalaa katsotaan sisäisillä silmillä. Jumalaa, joka on lähempänä kuin oma hengitys. Rukouksen keskiössä on suhteen syventäminen elävään Kristukseen.

Thomas Keating (1923–2018), katolinen trappistimunkki ja arvostettu opettaja on tuonut tämän vanhan rukoustavan nykypäivään 1980-luvulla. Sydänrukous-nimi (centering prayer) viittaa alueeseen, joka kuuluu vain Jumalalle. Rukouksessa rukoilija kääntyy kuulemaan Jumalaa, ei niinkään korvillaan vaan sisimmällä olemuksellaan. Sydänrukous perustuu Jeesuksen opetukseen:

"Kun sinä rukoilet, mene sisälle huoneeseesi, sulje ovi ja rukoile sitten isäsi, joka on salassa. Isäsi, joka näkee myös sen, mikä on salassa, palkitsee sinut."
Matt.6:6

Keating tulkitsi ylläolevia Jeesuksen sanoja vertauskuvallisesti, koska tuohon aikaan ihmisillä ei ollut omia huoneita, joihin vetäytyä. Rukoilijan tulisi Keatingin tulkinnan mukaan etsiä paitsi ulkoisesti rauhallinen paikka rukoukselle, myös "sulkea ovi" sen hetkiseen oman päänsä sisällä olevaan ajatus- ja tunnevirtaan. Rukouksessa asetutaan kohtaamaan kolmiyhteinen Jumala, Isä, Poika ja Pyhä Henki hiljaisuudessa (salassa), sanojen, ajatusten ja tunteiden tuolla puolen.

Sydänrukous on itsessään rukousta, mutta se ymmärretään myös konkreettisena menetelmänä, joka harjaannuttaa rukoilijaa laskeutumaan hiljaisuuteen ja lepäämään Jumalassa. Menetelmänä se löytyy lähes identtisenä 1370-luvulla kirjoitetusta kirjasta: "Tietämättömyyden pilvi" (The cloud of Unknowing). Tuodessaan sydänrukouksen nykypäivään Keating on lisännyt vanhan rukoustavan harjoittamiseen käytännön ohjeita. Ne helpottavat sydänrukouksen harjoittamista.

Sydänrukoukseen liittyviä käytännön ohjeita:

1. Sydänrukousta suositellaan harjoitettavan kahdesti päivässä (aamulla ja päivällä/illalla), noin 20 min kerrallaan.
2. Ennen rukoukseen asettumista rukoilija valitsee lyhyen **pyhän sanan**, esimerkiksi Jeesus, Rauha tai Isä. Pyhä sana ilmaisee tahtoa sanoa KYLLÄ Jumalan läsnäololle ja toiminnalle rukoilijan sisimmässä.
3. Rukoilija istuu rauhallisessa tilassa ja hyvässä tuolissa levollisesti silmät kiinni. Istumisen mukavuus mahdollistaa häiriöttömän hiljentymisen. Rukouksen loppumisen merkiksi käynnistetään jokin aikamerkki. Sydänrukous aloitetaan sanomalla omassa mielessä (ei ääneen) pyhä sana.
4. Rukoilija lausuu pyhän sanan hiljaa mielessään rukouksen aikana vain, kun huomaa pysähtyneensä ajattelemaan jotain.
5. Äänimerkin jälkeen rukoilija on hiljaa muutaman minuutin ja antaa itselle aikaa. Rukoilija voi päättää sydänrukouksen omaan vapaaseen rukoukseen tai Herran siunaukseen.

Sydänrukous voi tuntua vaikealta eri syistä: on vaikea olla paikoillaan tai oma ajatusten virta voi hämmentää, päivän asiat pitävät otteessaan... jne. Onkin hyvä muistaa, että rukous on Jumalan läsnäolossa olemista sellaisena kuin on, sitä ei suoriteta, eikä arvioida, vaikka kokisi epäonnistuvansa lepäämisessä. Ajatusten virta on väistämätön realiteetti. Olennaista on harjaantua vähitellen olemaan pysähtymättä omiin ajatuksiin ja tuntemuksiin. Ja kun välillä kuitenkin huomaa ajattelevansa jotain, palataan pyhään sanaa omaa mielessä "kevyesti kuin höyhen laskeutuu".

Säännöllisen sydänrukouksen vaikutukset näkyvät usein arjessa esimerkiksi rauhan syvempinä kokemuksina, Jumalan läsnäolon vahvistumisena ja kykenä päästää helpommin irti asioista, joita on aikaisemmin jäänyt vatvomaan mielessään. Lisäksi syvä lepo johon sydänrukous harjaannuttaa, aktivoi alitajunnan tunnetaakkoja tuoden pintaan rukoilijan tunnehaavoja. Thomas Keating kehittikin "Hengen terapia"-käsitteen tälle ihmisen sisäiselle paranemisprosessille. Mutta se onkin sitten toisen kirjoituksen aihe. Lue lisää Thomas Keatingin kirjoista "Avoin mieli ja sydän" sekä "Siinäsiäinen paraneminen - ihmisen hengellinen matka".

Rukous on Jumalan läsnäolossa olemista sellaisena kuin on.

Arja Seppänen

Kirjoittaja on eläkkeellä oleva pappi, myös seksuaaliterapeutti.

Pyhiinvaellusta SKLS paikallistapaamisessa Tampereella

SKLS:n kevätpäiviä Tampereella valmisteltaessa syttyi kiinnostus jatkaa yhteydenpitoa niiden jälkeenkin. Keväällä tavattiin jo kerran ja nyt 11.11. toisen kerran ja kolmas kerran on jo sovittuna 21.1.2026. Mukana oli tuoreita kasvoja, joten tutustuimme aluksi ja jaoimme samalla viimeiset kuulumiset. Hiljennyimme hetkeksi edellisen pyhän raamatunkeskustelun äärelle ignatiaaniseen tapaan.

Arja Siirtola on tehnyt useita pyhiinvaellusmatkoja. Hän esitteli suosittuja reittejä, joilla oli itse vaeltanut niin Suomessa kuin Espanjassa ja Ranskassa ja jakoi samalla matkakokemuksiaan. Suomessa tunnetuimpia reittejä on Pyhän Henrikin tie Turusta Köyliöön. Pääsimme mukaan vaelluksille kuvien ja matkatunnelmien myötä.

Arja on vaeltanut mm. Ranskassa Via Domitia ja Via d'Arlesilla sekä Espanjassa Via de la Plataa niin Sevilasta Salamancaan kuin Zamorasta Santiago de Compostellaan. Myös Camino Primitivo on tullut Espanjassa tutuksi.

Pyhiinvaeltaminen vilkastui 500–1500 jKr vähitellen. Franciscus Assisilainen ja Dominicus "laittoivat Euroopan liikkeelle": tuhannet asialleen omistautuneet veljet ja sisaret lähtivät vaeltamaan. Rerformaatio ei enää suosinut pyhiinvaellusta ja se jäi niissä maissa vähiin. Viime vuosisadalta lähtien tapa on jälleen elpynyt.

Arja kuvaa tuntemuksiaan erään vaelluksen lopulla: "En odota tuntevani mitään erityisempää, mutta hämmästykseni kuukauteni tunteet virtaavat hiljaisena vuolteenä. Pakkasin päättäväisesti reppuni, koska kirjoitin pyhiinvael-

luspassiini tämän vuoden luvun. Lähtiessäni kysyin: "Kuka olen?", vaikka tiesin olevan pakenevan määritelmääni. Päivien ja öiden vuorotellessa kysymykseni korvautui tärkeämmillä: keitä olemme ja kuka olet Rakkaus."

"Hiljainen ja sanaton ylistys. Ei ole nälkä eikä väsyä. Pääsin pian kotiin. Kuuntelen etäältä avoimiksi avatuista paratiisin ovista kimpoavia kaikuja. Tiedän, mitä kaipaen. Ojennan käteni. Sinä, Ikuinen Rakkaus, kuperrat vakaat ja lämpimät kämmenesi sormieni ympäri ja puristat lempeästi."

Pyhiinvaeltaminen on itsensä tutkiskelua ja samalla uuden etsimistä suhteessa Jumalaan. Matkan kokemukset, toisten vaeltajien kanssa keskustelut ja yhteiset hetket voivat avata jotakin uutta kotiin viemisiksi. Matkan myötä itse on voinut muuttua ja on voinut huomata syvemmin, että Jumala on läsnä tässä elämässäni.

Kalle Mäki

Matkan myötä on voinut huomata syvemmin, että Jumala on läsnä tässä elämässäni.

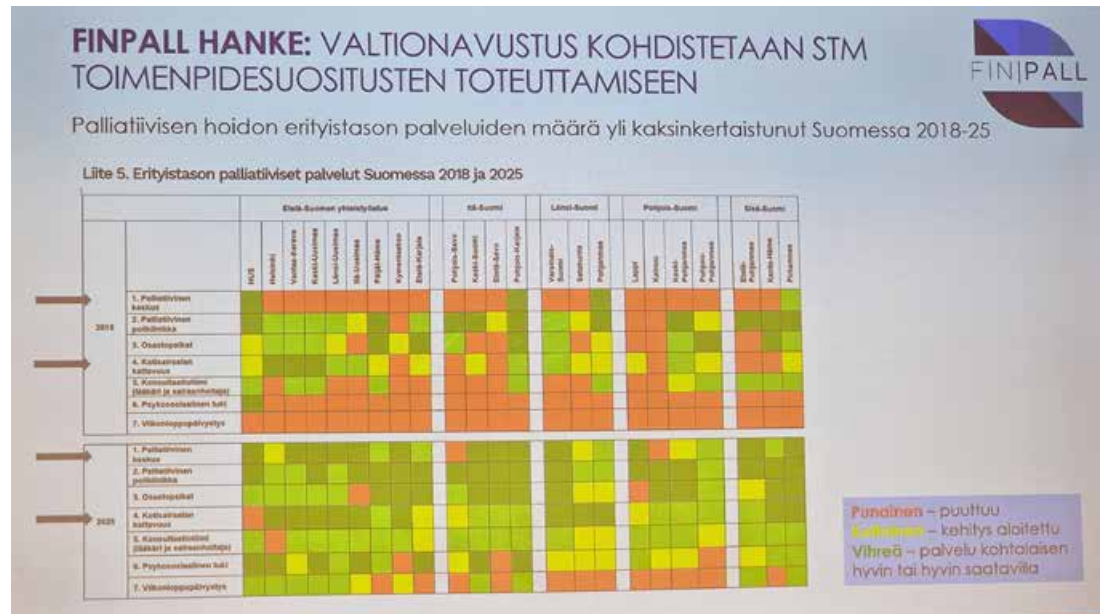
Saattohoitoseminaari eduskunnassa

Maaailman palliatiivisen hoidon ja saattohoidon viikkoa vietettiin 6.–12.10.2025 teemalla ”Palliatiivinen hoito – Yhdenvertainen hoito kuuluu kaikille”. Päätapahtumana oli eduskunnan Pikkuparlamentissa pidetty saattohoitoseminaari. Sen järjestivät useat alan järjestöt yhdessä Eduskunnan Syöpäverkoston kanssa.

Palliatiivinen hoito ja saattohoito ovat ottaneet merkittäviä edistysaskelia viime vuosina niin organisaation rakentumisen kuin koulutusohjelmien kehittämisen myötä. Finnball hanke on ollut keskeinen edistäjä. Palliatiivisen lääketieteen professori Tiina Saarto kuvasi palliatiivisen hoidon tarvetta, kehitystä ja nykytilaa niin kotimaassa kuin ulkomailla. Kehitystarpeita on edelleen.

”Palliatiivinen hoito on terveydenhuollon ydinaluetta, se koskettaa meitä kaikkia. Palliatiivisen hoidon saavuus ja laatu tulee turvat lainsäädännöllä. Pelkät suositukset eivät turvaa tasa-arvoista hoitoa kaikille sitä tarvitseville.”

– professori Tiina Saarto

Kaavio: Tiina Saarto

STM:n asettaman elämän lopun kysymyksiä pohtineen työryhmä loppuraportissa 2021 esitetyt suositukset palliatiivisesta ja saattohoidosta tulisi toteuttaa. Loppuraportissa ehdotettiin terveydenhoitolakiin uutta pykälää 24a, jossa vastuutetaan järjestämään palliatiivista hoitoa ja saattohoitoa, säädetään portaittaisesta hoidon järjestämisestä osaamistason laatukriteerien mukaisesti sekä perustamaan palliatiivisia keskuksia. Lisäksi työryhmä ehdotti vakavasti sairaan saattohoitoon osallistuvalla läheisellä erityishoitotahaa, joka kattaa ansionmenetykset. Suositukset tulisi panna täytäntöön.

TtT Minna Hökkä ja palliatiivisen lääketieteen professori Juho Lehto kuvasivat palliatiivisen hoidon ja saattohoidon koulutuksen nykytilaa ja sen ilmeisiä kehittämistarpeita. EduPal Hanke on jo edistänyt merkittävästi koulutuksen kehittämistä. Keskeisenä tavoitteena on koulutusta varten laadittujen curriculumien saaminen kattavasti sairaanhoitajien koulutukseen.

Tavoitteena on palliatiivisen hoidon ja saattohoidon saaminen omaksi erikoisalakseen

Lääkärien koulutuksen osalta tavoitteena on palliatiivisen hoidon ja saattohoidon saaminen omaksi erikoisalakseen, mikä takaisi riittävän osaamisen toteutumisen. Tällä hetkellä palliatiivinen erityispätevyys on Suomen Lääkäriliiton myöntämä ja koulutuksen järjestää Suomen Palliatiivisen Lääketieteen yhdistys.

”Ilman osaamista ei ole hyvää hoitoa. Palliatiivisen hoidon ja lääketieteen koulutus on nostettava samanarvoiseksi muiden osaamisalueiden kanssa.”

– professori Juho Lehto ja TtT Minna Hökkä

Saattohoitoseminaarin keskeisenä tavoitteena oli kehitystarpeiden tuominen esiin hallituksen ja eduskunnan työskentelyyn. Mukana olikin useita kansanedustajia kuulemassa viestiä.

Nykyiseen Petteri Orpon hallitusohjelmaan on kirjattu (kohta 2.4 s. 37):

”Tarpeelliset erityisjärjestelyt hyvälle saattohoidolle ja palliatiiviselle hoidolle toteutetaan riippumatta siitä, tapahtuuko hoito kotona, palvelutalossa tai sairaalassa, kielelliset sekä kulttuuriset tarpeet huomioiden ja eriaisteiset vammaisuudet huomioiden.”

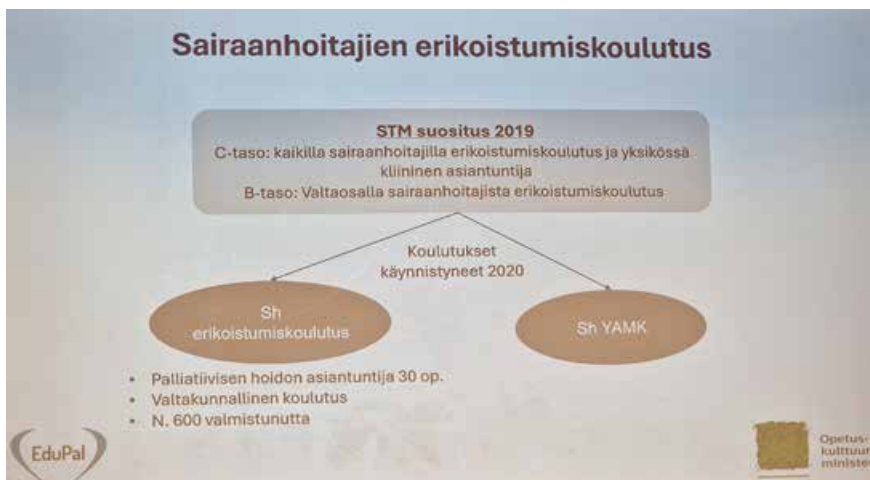
”Selkeytetään säädöksiin oikeus saattohoitoon, joka turvaa hyvän elämän loppuvaiheen hoidon riippumatta ihmisen asuinpaikasta tai hoitopaikasta. Varmistetaan palliatiivisen hoidon ja saattohoidon osaaminen ja saatavuus sekä omaisten huomioiminen palliatiivisessa hoidossa ja saattohoidossa.”

Jäämme odottamaan näiden toteutumista.

Saattohoitoseminaari on katsottavissa Suomen Palliatiivisen Lääketieteen yhdistyksen ja Suomen Palliatiivisen Hoidon Yhdistyksen YouTube-tallenteena. Jälkimmäisestä linkistä löytyvät myös edellisvuosien seminaaritallenteet: <https://youtube.com/live/rl078OqWqN4?feature=share>

<https://www.sphy.fi/kansainvalisen-palliatiivisen-ja-sa/edellisten-vuosien-tallenteet/>

Kalle Mäki
LL, TM
SKLS vpj

Kaaviot yllä: Minna Hökkä ja Juho Lehto

ICMDA – Kristillisten lääkäriseurojen kattojärjestö

Keskeinen tavoite ICMDA:n toiminnassa on tukea kristillisten lääkäriseurojen perustamista yhä uusiin maihin sekä tukea nykyisiä ja uusia tarjoamalla monipuolista koulutusta ja yhteyttä seurojen kesken.

International Christian Medical and Dental Association (ICMDA) on kattojärjestö, jossa on yli sata kristillistä lääkäriseuraa jäsenenä. Näiden määrä kasvaa jatkuvasti ja uusien synnyn tukeminen onkin keskeinen toiminnan tavoite. Olemassa olevien seurojen ja uusien perustettavien tueksi toiminta on organisoitu 14 alueeseen maantieteellisesti. Näillä on kullakin aluesihteerit sekä yli 70 vapaaehtoista kenttätöntekijää. Näkynä on, että kristillinen usko olisi läsnä joka maassa ja yhteisössä lääkäreiden ja hammaslääkäreiden kautta. ICMDA on perustaltaan yhteiskristillinen. SKLS on ICMDA:n jäsen. (1,2,3)

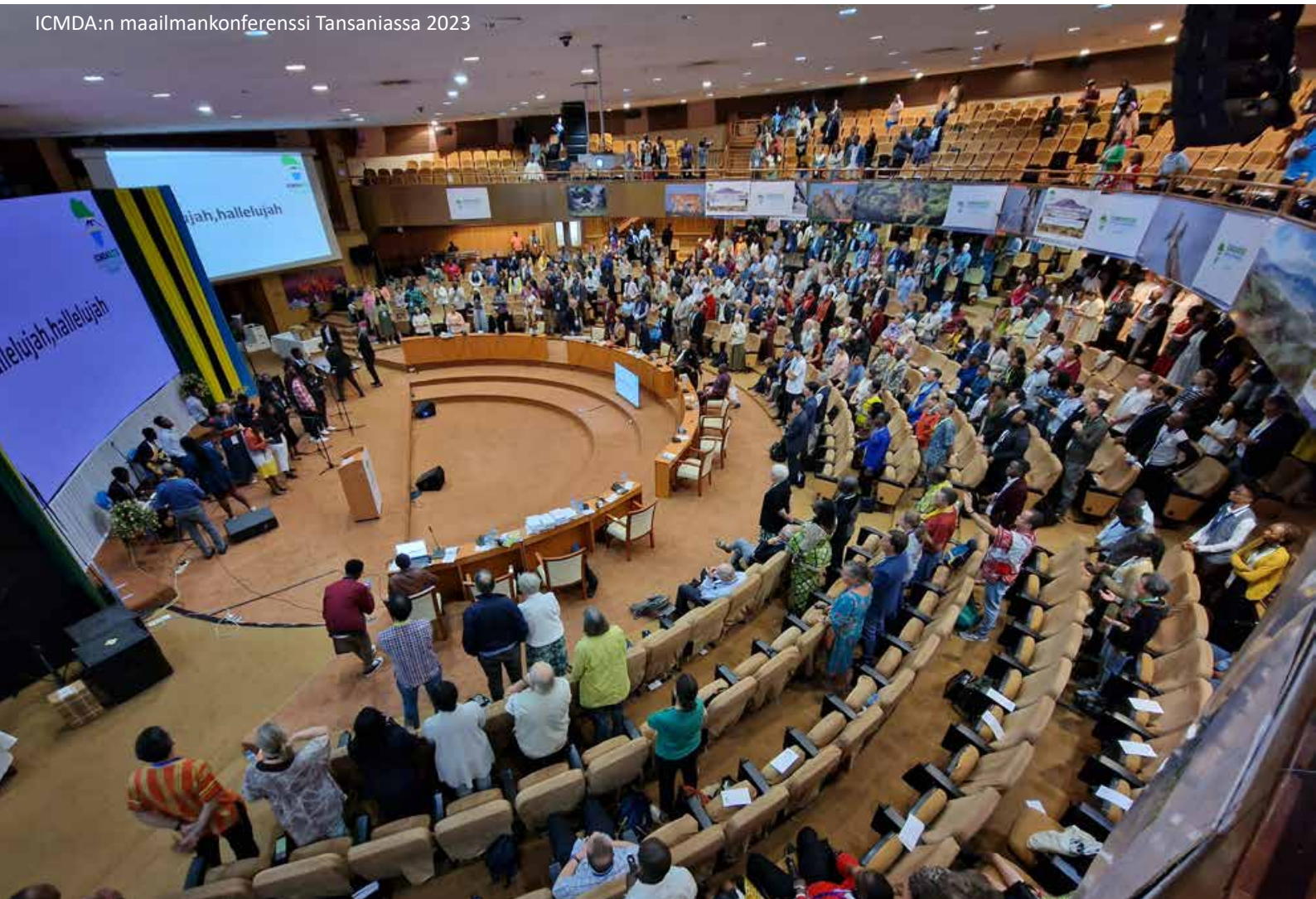
ICMDA sai alkunsa 1963 ensimmäisestä kansainvälisestä kristillisten lääkäriseurojen tapaamisesta (International Congress of Christian Physicians), jossa oli edustajia 15 maasta. Yhteistyö oli aluksi näiden joka kolmas vuosi toteu-

tuvien kongressien järjestämistä, ja niille rakentui organisaatio. Vähitellen yhteistyö laajeni myös kongressien välillä tapahtuvaksi ja mukaan otettiin hammaslääkärit. Tämän myötä vahvistettiin uusi toimintakonsepti ja järjestön nimeksi otettiin ICMDA vuonna 1986 Cancunin maailmankonferenssissa. (4)

ICMDA järjestää varustavia koulutuksia, mm. bioetiikasta, terveyslähetyksestä, johtajuudesta, kristittyinä elämisestä ja kehittyvien maiden terveydenhuollon edistämisestä. Monet näitä ovat etäkoulutuksia, mutta on myös läsnäolokoulutuksia, jotka luovat samalla keskeisiä yhteyksiä osallistujien ja heidän järjestöjensä välille. ICMDA toteuttaa myös yliopistoyhteistyönä kahta virallista, todistukseen johtavaa kaksivuotista koulutusta perhelääketieteessä ja terveydenhuollon johtamisessa. (1,5)

Koulutuksesta on koottu laaja tietopankki, jossa on mm. kattavasti tietoa koulutuksista, julkaisuja, itseopiskelumateriaalia, blogeja, omaa hengellistä kasvua tukevaa materiaalia, podcasteja ja webinaari-arkisto. ICMDA järjestää noin kerran viikossa webinaarin, josta voi tilata etukäteisinfon ja jälkeinpäinkin esityksen voi katsoa arkistosta. (6,7)

ICMDA:n maailmankonferenssi Tansaniassa 2023

ABOUT US

The International Christian Medical & Dental Association (ICMDA) unites and equips national associations of Christian doctors and dentists. We bring together 107 national movements from all over the world providing a platform for groups to engage with and support one another to walk in the footsteps of the Great Physician, the Lord Jesus Christ, who sent out his disciples to preach the gospel and heal the sick.

OUR VISION

A Christian witness through doctors and dentists in every community in every nation.

OUR MISSION

To start and strengthen national Christian medical and dental movements through calling, equipping, fellowship and service.

OUR VALUES

WHAT WE BELIEVE

BIBLICAL - Established on God's word

MISSIONAL - Building God's Kingdom in medicine

WHAT WE DO

EQUIPPING - Training and resourcing mature disciples

SERVICE - Demonstrating the love of Christ for the marginalised

HOW WE DO IT

UNITY - United in Christ in vision, mission, strategy and values

DIVERSITY - Complementing each other in personality, experience, culture, gifts and skills

The work of ICMDA is coordinated through 14 regions worldwide:

ICMDA luo yhteyksiä jäsenseurojen välille yhteistyön ja vuorovaikutuksen edistämiseksi. Tarkoituksena on erityisesti terveyslähetyksen tukeminen.

Keskeinen yhteyden luoja on **ICMDA:n maailmankonferenssi Etelä-Koreassa Jejun saarella 30.6.- 5.7.2026 teemalla "Building God's Kingdom amongst the Broken"**. Ilmoittautuminen siihen on jo avattu ja ennen vuodenvaihdetta se on edullisimmillaan. Matkalle on mahdollista lähteä yhdessä Ruotsin Kristillisen Lääkäriseuran (KLM) kanssa. Kiinnostuneita lähtijöitä on jo tiedossa. Ole yhteydessä SKLS toimistoon tai Kalle Mäkeen [kalle.maki\(at\)finnet.fi](mailto:kalle.maki(at)finnet.fi) niin saat viimeisintä tietoa järjestelyistä. (8)

SKLS:n kevätpäiville Turkuun Linnasmäen opistolle 20.-22.3.2026 on tulossa pääpuhujaksi ICMDA:n toiminnanjohtaja Peter Saunders. Hän on innostava ja arvostettu vieras. Tule mukaan!

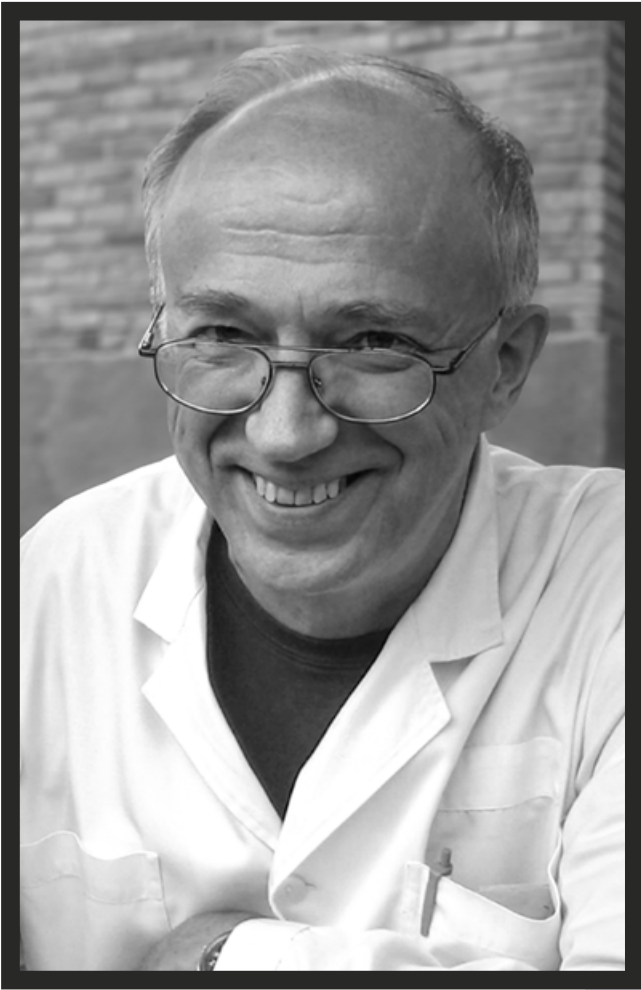
Kalle Mäki
LL, TM
SKLS vpj

ICMDA toiminnanjohtaja Peter Saunders maailmankonferenssissa Tansaniassa

1. Our Work <https://icmda.net/about/work/>
2. ICMDA's World Regions <https://icmda.net/regions/>
3. Vision & Mission <https://icmda.net/about/>
4. ICMDA's History <https://icmda.net/about/history/>
5. Training Tracs <https://icmda.net/resources/trainingtracks/>
6. Resource Hub <https://icmda.net/resources/>
7. Webinars <https://icmda.net/resources/webinars/>
8. The 18th ICMDA World Congress 2026 <https://jeju2026.icmda.net/>

IN MEMORIAM

Farewell to Veikko Reinikainen

We have laid our beloved Veikko Reinikainen to rest in his final resting place with heavy hearts. Yet we hold firm faith that he now rests in the presence of our Heavenly Father.

Veikko was a hero of faith. As a medical doctor and surgeon, he devoted his entire life to the vulnerable, the orphans, and the widows in Africa, especially in Lemera, DR Congo, where he worked a major part of his life, but also in Pinga and Panzi in DR Congo.

With his surgical expertise, he helped thousands. He saved people from illnesses and rescued victims of war atrocities. I witnessed him operate tirelessly, without complaint, always ready to serve and help. I was Veikko's student, and he taught me courage. He taught me perseverance during operations, but also how to closely monitor patients. He was an exceptional doctor. I was very fortunate and blessed to begin my medical career with a mentor like Veikko, a great person dedicated to his patients.

When I called Veikko's wife Mirja a few days before Veikko left us, she said, "It is God's time". That brought back memories of when we were attacked in Ngomo when leaving Lemera during the war in 1996. Veikko was driving; our vehicle was targeted and riddled with bullets. Many lives were lost that day, but we were spared. It was not God's time yet.

We thank God for Veikko's life, full of testimony and compassion. He lived for others and for the Glory of God. Just like Paul wrote in 2 Timothy 4:7-8: Veikko fought the good fight, he finished the race, he kept the faith - and now he wears the Crown of Righteousness. Our hearts go out to his family: Mama Mirja, Matti, Liisa and Maija.

Denis and Madeleine Mukwege

Veikko Reinikainen syntyi Kangasniemellä 5.2.1944, ja hän nukkui pois Kangasniemellä 19.6.2025. Suuren osan elämästään hän työskenteli lähetyssairaaloissa Kongossa ja Tansaniassa yhdessä Mirja-vaimonsa kanssa. Edellä oleva teksti on hänen oppilaansa ja työtoverinsa, Nobelin rauhanpalkinnolla palkitun Dr Denis Mukwegen ja hänen puolisonsa Madeleine Mukwegen hautajaisiin lähettämä kirje.

Vastuunkantajien yhteystiedot

Toimisto

toimisto.skls(at)gmail.com
Sirpa Maijanen

HALLITUS

Puheenjohtaja

pj(at)sksl.fi
Markus Partanen

Varapuheenjohtaja

varapj(at)sksl.fi
Kalle Mäki

Sihteeri

sihteeri(at)sksl.fi
Hanna Hakulinen

Hallituksen jäsenet:

Robert Paul
Leena Uusitalo
Maarit Valkealahti
Päivi Mäki-Jokela
Hanna Hakulinen
Sini Vasara
Sakari Eskelinen

Hallituksen varajäsenet

Anna Numminen
Mari-Kaarina Hiltunen
Heli Keränen
Tarja Hietala
Timo Joensuu
Lotta Rantanen

KrLL TOIMITUSKUNTA

kristillinenlaakarilehti(at)gmail.com

TERVEYSLÄHETYKSEN TUEN TYÖRYHMÄ

terveyslahetus(at)skls.fi

JUNIORILÄÄKÄRIT

Junioreiden vastaava

juniorit(at)skls.fi
Hanna Savioja

ALUEYHDYSHENKILÖT

Aluevastaava:

aluevastaava(at)skls.fi
Leena Uusitalo

Hämeenlinna

hameenlinna(at)skls.fi
Tuulikki Rintakumpu

Kajaani

kajaani(at)skls.fi
Maarit Erola ja
Jenny Karjalainen

Kotka

kotka(at)skls.fi
Pasi Pöllänen

Kuopio

kuopio(at)skls.fi
Reetta Saari

Oulu

oulu(at)skls.fi
Maarit Valkealahti ja
Tuula Pulska

Seinäjoki

seinajoki(at)skls.fi
Leena Uusitalo

Tampere

tampere(at)skls.fi
Arja Siirtola

Vaasa

vaasa(at)skls.fi
Anna-Liisa Punto-Luoma

OPISKELIJATOIMIKUNTA

Opiskelijavastaava

opiskelijavastaava(at)skls.fi
Fia Kulju (Oulu)

Ristiside, Helsinki

ristiside(at)skls.fi
Sakari Eskelinen (pj)
Hanna Joronen (vpj)

Luukas-klubi, Turku

luukasklubi(at)skls.fi
Ilona Suominen (pj) ja
Matilda Suontama (pj)

Arbor vitae, Tampere

arborvitae(at)skls.fi
Siiri Hyvärinen (pj)

Heräämö, Kuopio

heraamo(at)skls.fi
Saara Saarinen (pj)
Noora Rämö (rahastovastaava)

Henkireikä, Oulu

henkireika(at)skls.fi
Aaro Anttila (yhteyshenkilö)

Hallituksen opiskelijajäsenet:

Sini Vasara (Tampere)
Sakari Eskelinen (Helsinki)

SKLS:n nettisivut osoitteessa

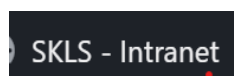
www.skls.fi

sivuilla mm. tapahtumatiedot ja
Kristillinen Lääkärilehti

SKLS:n intra osoitteessa

intra.skls.fi

intrassa mm. keskustelupalsta,
hengellinen huolto,
arkisto ja erilaisia lomakkeita

SKLS on YouTubessa nimellä

SKLS-FCMS

Kanavalla videoita
seuran tilaisuuksista.

LÄHETYSLÄÄKÄRITILI: FI57 8000 1100 6702 81

VIITE

TANSANIA	VUONNA 2025	VUONNA 2026
viite 1180: yhteistyösairaaloiden palliatiivisen toiminnan tukeminen Tansaniassa	Tuemme tansanialaisten yhteistyösairaaloidemme palliatiivista toimintaa. Pääkeräyskohde on Illembulan sairaalan palliatiivisen toiminnan tukeminen.	Tuemme tansanialaisten yhteistyösairaaloidemme palliatiivista toimintaa. Pääkeräyskohde on Illembulan sairaalan palliatiivisen toiminnan tukeminen
viite 1025: Psykiatria Tansaniassa	Tuemme mielenterveyden edistämistä Tansaniassa. Pääkeräyskohteena Mateman ja Mchukwin sairaaloiden psykiatrisen toiminnan tukeminen.	Tuemme mielenterveyden edistämistä Tansaniassa. Pääkeräyskohteena Mateman ja Mchukwin sairaaloiden psykiatrisen toiminnan tukeminen.
viite 1216: Iteten sairaala, Tansania	Tuemme Iteten sairaalan toimintaa ja sen kehittämistä.	Tuemme Iteten sairaalan ja Konden sairaalan toimintaa ja sen kehittämistä.

NEPAL

viite 1960: Green Pastures sairaala, Nepal	Tuemme Green Pastures-sairaalan toimintaa ja henkilökuntaa ja sairaalaa sen hoitaessa vähävaraisia potilaita.	Tuemme Green Pastures-sairaalan toimintaa ja henkilökuntaa ja sairaalaa sen hoitaessa vähävaraisia potilaita.
viite 5267: Rise and Walk – ortopedia Tansenin sairaalassa Nepalissa	Tuemme Tansenin sairaalan ortopedista toimintaa ja sen kehittämistä sekä ortopedi Maarit Valkealahden työtä Nepalissa.	Tuemme Tansenin sairaalan ortopedista toimintaa ja sen kehittämistä sekä ortopedi Maarit Valkealahden työtä Nepalissa.
viite 9069: Surkhetin sairaalan kuntoutustoiminnan tukeminen, Nepal	Tuemme Surkhetin sairaalan kuntoutustoiminnan kehittämistä. Ensisijainen keräyskohde on "Access and inclusion"-kuntoutushankkeen omarahoitusosuus. Ylijäävät varat käytetään sairaalan fysioterapiatyöhön.	Tuemme Surkhetin sairaalan ja alueen kuntoutustoiminnan kehittämistä. Ensisijainen keräyskohde on Surkhetin alueen vammaistyö. Ylijäävät varat käytetään sairaalan fysioterapiatyöhön.
viite 40031: Päihdetyö Nepalissa	Tuemme Nepalín päihdetyön kehittämistä. Työn ensisijainen kohde on päihdekuntoutustoiminnan kehittäminen Tansenissa ja päihdekuntoutuskoulutuksen järjestäminen. Ylimääräiset varat käytetään päihdekuntoutustoiminnan kehittämiseen laajemmin Nepalissa.	Tuemme Nepalín päihdetyön kehittämistä. Työn ensisijainen kohde on kristillisen päihdekuntoutustoiminnan kehittäminen Tansenissa ja päihdekuntoutuskoulutuksen järjestäminen. Ylimääräiset varat käytetään päihdekuntoutustoiminnan kehittämiseen laajemmin Nepalissa.
viite 18160: Tansenin sairaalan synnytysosasto ja vastasyntyneet	Tuemme Tansenin sairaalan synnytysosastoa ja vastasyntyneitä.	Tuemme Tansenin sairaalan synnytysosastoa ja vastasyntyneitä.
viite 2231: päihdetyön asiantuntija	Keräämme varoja päihdetyön asiantuntijan matkakulujen kattamiseen, toissijaisena kohteena päihdetyön tukeminen Tansenissa.	Keräämme varoja päihdetyön asiantuntijan matkakulujen kattamiseen, toissijaisena kohteena päihdetyön tukeminen Tansenissa.

MUUT

viite 1009: missä tarve on suurin	Annamme tukea sinne, missä on eniten tarvetta, myös katastrofialueille.	Annamme tukea sinne, missä on eniten tarvetta, myös katastrofialueille.
viite 231219: Ukrainan katastrofiapu	Tuemme Ukrainan terveydenhuollon tarvikkeiden ja laitteiden sekä lääkkeiden hankintaa ja jakelua, mobiiliklinikatoimintaa sekä tarvittavaa kouluttamista. Tällä viitteellä tehdyt lahjoitukset ohjataan Ukrainan terveydenhuollon hyväksi.	Tuemme Ukrainan terveydenhuollon tarvikkeiden ja laitteiden sekä lääkkeiden hankintaa ja jakelua, mobiiliklinikatoimintaa, psykososiaalista tukea sekä tarvittavaa kouluttamista paikallisen yhteistyökumppanin kautta. Tällä viitteellä tehdyt lahjoitukset ohjataan Ukrainan terveydenhuollon hyväksi.
viite 9014: yhteistyösairaaloiden laite- ja välinehankinnat	Tuemme yhteistyösairaaloiden tarvitsemia laite- ja välinehankintoja. Ensisijainen keräyskohde on UÄ-laitehankinta Okhaldhungan sairaalaan Nepalissa	Tuemme yhteistyösairaaloidemme tarvitsemia laite- ja välinehankintoja.
viite 2503: äitien ja lasten terveydenhuollon tukeminen Afganistanissa	Tuemme äitien ja lasten terveydenhuoltoa Afganistanissa. Ensisijaisena keräyskohteena on Lalin alueen äiti-lapsi-työ Afganistanissa. Toissijaisena kohteena on mielenterveystyö Afganistanissa ja naisten kouluttaminen äitien ja lasten terveydenhuoltoon.	Tuemme äitien ja lasten terveydenhuoltoa Afganistanissa. Ensisijaisena keräyskohteena on äiti-lapsi-työ Afganistanissa. Toissijaisena kohteena on äitien ja lasten mielenterveystyö Afganistanissa ja naisten kouluttaminen äitien ja lasten terveydenhuoltoon.

**Lahjoitukset seuran
kohteisiin voi tehdä nyt myös
MobilePayn kautta! Katso
numerot oheisesta taulukosta.**

Lahjoituskohde (viite ja nimi)	MobilePay -numero
1009 missä tarve suurin	97847
1025 psykiatria Tansaniassa	12501
1180 palliatiivinen Tansaniassa	18735
1216 Iteten sairaala Tansania	19548
1960 Green Pastures -sairaala	57166
231219 apu Ukrainaan	70391
2503 äiti-lapsi-työ	35143
40031 päihdetyö Nepalissa	84265
5267 Rise and Walk -ortopediaa	13787
9014 laitteita yhteistyösairaaloille	90175
9069 kuntoutusta Surkhetissa	59690
18160 Tansenin sairaalan synnytysosasto	17053
2231 Päihdetyön asiantuntija	26354

Käytä viitenumeroa ohjaamaan tukesi haluamaasi kohteeseen

Kerättävillä varoilla on tarkoitus tukea ja edistää terveydenhuoltoa kehittyvissä maissa mm. tukemalla kehittyvien maiden terveydenhuoltoyksiköiden osaamisen lisäämistä ja laite- ja asiantuntija-avun hankintaa sekä yhteistyökumppaneiden tutkimus- ja kehityshankkeita. Lisäksi tuetaan kehittyvien maiden vähäosaisten terveyspalveluita, kehittyvien maiden yhteistyökumppaneita katastrofitilanteissa ja muita terveyslähetyks- ja kehitysyhteistyökohteita. Lahjoitusvaroja käytetään myös kehitysyhteistyö-hankkeiden omahoito-osuuksien kattamiseen ja rahoituksen hakemiseen, yhdistyksen omiin kehitysyhteistyöprojekteihin ja niiden valmisteluun, yhdistyksessä toimivien henkilöiden terveyslähetyks- ja kehitysyhteistyöhön tutustumisen ja kouluttautumisen kustannuksiin sekä terveyslähetyks- ja kehitysyhteistyöstä tiedottamiseen. Lisäksi lahjoitusvaroja käytetään seuran tavoitteiden tunnetuksi tekemiseen eri medioissa.

Lupa RA/2020/832

Palliatiivinen Tansaniassa

Iteten saiarala Tansaniassa

Apu Ukrainaan

Missä hätä on suurin

Päihdetyö Nepalissa

Kuntoutusta Surkhetissa

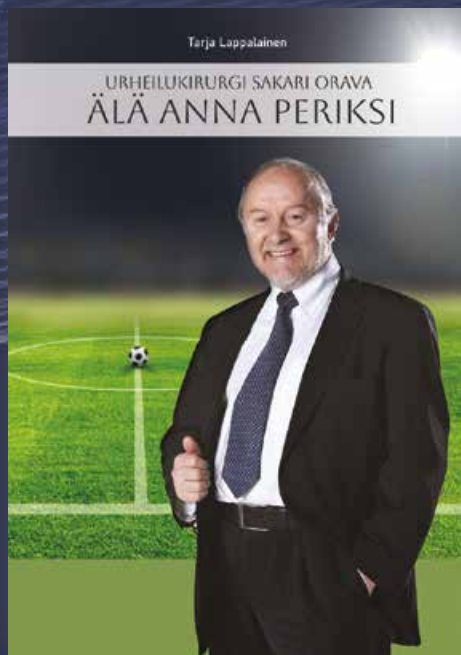

Sari Savela Sanoja sinulle - Iloni on

Kirja ilosta, lohdutuksesta, turvasta ja täyttymyksestä. Sanoja, jotka rikastuttavat arkea ja juhlaa. Huolella valitut sanat, säkeet ja sitaatit ovat Raamatusta, tunnetuilta ajattelijoilta ja runoilijoilta. Tekijän ottamat kauniit ja herkäät kuvat täydentävät sanojen viestiä. Joka aukeamalla on värikuva. (kovakantinen, 78 s.)

19 €

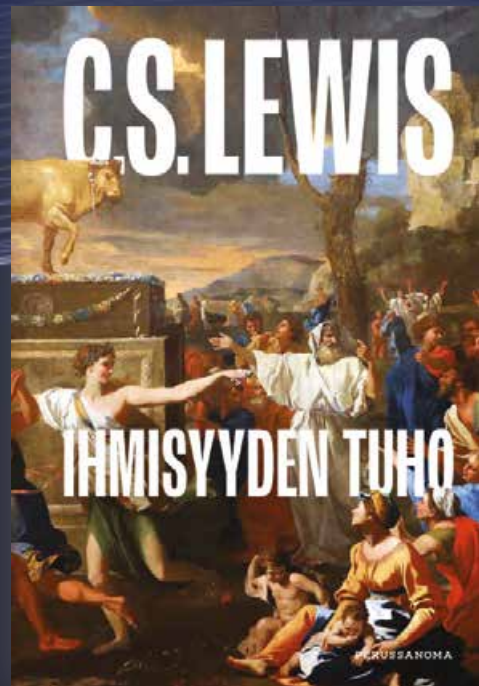

Tarja Lappalainen Urheilukirurgi Sakari Orava - Älä anna periksi

Sakari Orava on yksi maailman parhaista urheilukirurgeista. Ellei paras, sillä Yhdysvalloissa hänet rankattiin kymmenen vuoden ajan maailman parhaimmaksi lääkäriksi kategoriassa athletic injuries eli urheiluvammat.

Sakarin ura ei ole tullut helpolla. Siihen mahtuu tilanteita, joissa joku toinen olisi jo heittänyt hanskat tiskiini. "En kuitenkaan antanut periksi. Sain viisautta ja voimaa Taivaan Isältä." Sakari Oravan viesti on, että kenenkään ei tarvitse jäädä yksin. Apu löytyy läheltä. (pehmäkantinen, 31 s.)

12 €

C.S. Lewis Ihmisyiden tuho

Kirja tarkastelee 1900-luvun alun yliopistomaailman aatevirtauksia, joista osa vaikuttaa kulttuurissamme edelleen. Lewis kritisoi erityisesti ajatusta, jonka mukaan kieli ilmaisee vain puhujan tunteita eikä todellisuutta. Hän väittää, että ääriliikkeet, kuten kommunismi ja fasismi, ammentavat tästä ajattelutavasta. Näissä ideologioissa ei enää pyritä ymmärtämään maailmaa sellaisena kuin se on, vaan sitä pyritään muokkaamaan omien mieltymysten ja halujen mukaiseksi. (kovakantinen, 127 s.)

29 €

TILAUKSET

tilauspalvelu@perussanoma.fi, (09) 5123 9120

ma-pe klo 9-14

Toimituskulut 6,90 €, kotiovelle 14 €

www.perussanoma.fi

Lähetysilta to 22.1.2026 Rauhanasemalla Helsingissä

Tervetuloa lähetysiltaan to 22.1.2026 klo 18 Rauhanasemalle Helsinkiin! Kuulemme puheenvuoroja terveyslähetyksen tulevaisuudesta ja dekolonisatiosta.

Tilaisuus järjestetään hybridinä: tilaisuus järjestetään Rauhanasemalla Helsingissä (Veturitori 3, 00520 Helsinki) ja etänä:

<https://us02web.zoom.us/j/81050080238?pwd=wccbqBsKb0lodlFQWaMuNNkRKOiXab.1>

Meeting ID: 810 5008 0238

Passcode: 358674

LÄÄKÄRIYHTEISTYÖ

Lääkäri- kiinnostaisiko
hoivatyön kehittäminen
yhdessä
sairaanhoitajan
kanssa?

Olen sairaanhoitaja ja yrittäjä Päijät-Hämeen alueella. Tarjoan kotikäyntipalveluja, joissa kohtaaminen, kunnioitus ja kokonaisvaltainen hoiva ovat työn perusta. Etsin nyt lääkäriä, joka toimii itsenäisesti, mutta näkee mahdollisuuden tehdä yhteistyötä pienen, arvopohjaltaan kristillisen hoivayrityksen kanssa. Jos yhteistyö lähtee kantamaan, tulevaisuudessa voimme pohtia myös uudenlaista hoivapalvelun mallia.

Jos kiinnostuit, olethan yhteydessä.
Tiina Wahlfors p. 044-9771236
tiina@aitohoiva.fi
www.aitohoiva.fi

Kotimaa Digi lääkäreille ja lääketieteen opiskelijoille

*Lääkärin työ koskettaa elämän
peruskysymyksiä. Kotimaa tarjoaa
rauhallisen ja arvopohjaisen näkökulman
ihmisyyteen, yhteiskuntaan ja uskaan.*

- päivittäin päivittyvät uutiset
- painetun lehden näköislehti luettavissa verkossa
- Lue & kuuntele missä vain

<https://suite-kotimaa.atexsoftware.com/add-to-cart/1768>

Tilaa 1kk - 1 €

Jatkuu 9,90 €/kk. Voit perua milloin tahansa.

KOTIMAA
Merkityksellistä sisältöä

Ajankohtaista

The 18th ICMDA World Congress in Jeju Island, S.Korea

30 June – 5 July 2026

ICMDA 18. maailman-konferenssi Etelä-Koreassa Jejun saarella 30.6.- 5.7.2026 teemalla "Building God's Kingdom amongst the Broken"

Konferenssissa on huipputason luennoitsijoita ympäri maailman. Ohjelmassa on lisäksi useita seminaareja ja raamattutunteja. Iltaohjelmat ovat värikkäitä ja kansainvälisiä, niissä on tunnelmaa. Konferenssin kolmena ensimmäisenä päivänä opiskelijoilla on oma rinnakkainen ohjelma. Opiskelijat voivat hakea SKLS:lta tukea matkaansa.

<https://jeju2026.icmda.net/>

Ilmoittautuminen konferenssiin on avattu ja ennen vuodenvaihdetta se on edullisimmillaan. Konferenssin hotellivaraussivustot aukeavat maaliskuulla. Jokainen lähtijä huolehtii itse ilmoittautumisesta ja majoituksesta konferenssin ajaksi.

Matka konferenssiin on mahdollista tehdä halutessasi yhdessä Ruotsin Kristillisen Lääkäreuran (Kristna Läkare och Medicinstudenten, KLM) kanssa. Yhteiselle matkalle lähdemme Suomesta 22.6. ja konferenssia edeltävä aika käytetään tutustumiseen kristilliseen terveydenhuoltoon Etelä-Koreassa, pääkaupunki Souliin ja Busaniin. Matkaoppaana toimii entinen KLM:n puheenjohtaja Johan Semby, jonka juuret ovat Etelä-Koreassa. Lentoliput jokainen hankkii itse ja se on edullisinta joulun jälkeen tammikuun puoliväliin saakka.

Yhteiselle matkaosuudelle on jo laadittu ohjelma. Sen majoitusvarausten vahvistamiseksi on tarkoitus saada Suomesta

lähtevät tiedot helmikuun loppuun mennessä. Tämän jälkeenkin on mahdollista päästä mukaan yhteiselle matkalle, mutta hinta voi nousta. Hintatietoja julkaistaan seuran sivustolla ja jäsenkirjeissä muutakin informaatiota, kun saadaan tarkempaa tietoa. Majoitus on hyvätasoisista ja se saadaan tiettävästi paikallista hintatasoa merkittävästi edullisemmin.

Matkalle on jo lähtijöitä Suomesta, joten kimppareissua voi lämpimästi suositella. Edellinen maailmankonferenssi järjestettiin Tansaniassa Arushassa (ks. Kristillinen Lääkärilehti 3/2023 <https://www.skls.fi/wp-content/uploads/KrLL2023-3.pdf>). Sinnekin mentiin yhdessä ruotsalaisten kanssa ja matkasta muodostui ikimuistoinen. Perillä pidettiin tiiviisti yhtä muiden pohjoismaisten kristillisten lääkäriseurojen edustajien kanssa.

Tiedustelut Kalle Mäki [kalle.maki\(at\)fimnet.fi](mailto:kalle.maki(at)fimnet.fi) tai SKLS toimisto [toimisto.skls\(at\)gmail.com](mailto:toimisto.skls(at)gmail.com).

Katso ICMDA info-webinaari konferenssista: <https://icmda.net/worldcongress/>

Kalle Mäki
LL, TM
SKLS vpj

SKLS:n ja KHLS:n opiskelijapäivät

Jumalan voima
heikkoudessa

6.-8.2.2026

2. Kor 12:9

KARKUN EVANKELISELLA
OPISTOLLA

HALUATKO MUISTUTUKSIA SEURAN TULEVISTA TAPAHTUMISTA?

Haluaisitko tietää esimerkiksi, koska jokin puheenvuoro on katsottavissa videona? Tai haluatko saada muistutuksen seuran tulevasta tapahtumasta? Näistä kerrotaan **seuran omassa WhatsApp-kanavassa** muiden seuran ajankohtaisten asioiden kanssa.

Voit liittyä tähän kanavaan avaamalla laitteessasi, jossa on WhatsApp, tämän linkin:

<https://whatsapp.com/channel/0029VaYnaXmG8l5AiSoAv108>

ONKO ELÄMÄSSÄSI MUUTOKSIA?

Menitkö naimisiin? Vaihdoitko työpaikkaa? Lähditkö ulkomaille kehitysyhteistyöhön? Täytitkö 75 vuotta?

Voit helpoiten ilmoittaa muuttuneet yhteystietosi tai tehdä jäsenmaksualennushakemuksen seuran intran lomakkeilla tai laittamalla sähköpostia SKLS:n toimistolle ([toimisto.skls\(at\)gmail.com](mailto:toimisto.skls(at)gmail.com)).

Lisätietoa jäsenmaksualennuksista kts.

<https://www.skls.fi/seura/jasenhakemus/>

SKLS kevätpäivät 20.-22.3.2026 Turussa - Pääpuhujana ICMDA:n toiminnanjohtaja Peter Saunders

Tervetuloa SKLS:n kevätpäiville 20.-22.3. Turkuun Linnasmäen kokoushotellille/opistolle (Turun Kristillinen Opisto). Metsäsali tarjoaa hienot puitteet kokoontua yhteen. Ohjelmassa on kansainvälisiä vieraita.

Kevätpäivien pääpuhujaksi tulee ICMDA:n (International Christian Medical and Dental Association) toiminnanjohtaja **Peter Saunders** (kuvassa). Hän vierailee seurassamme ensimmäistä kertaa. Kevätpäivien kanssa rinnakkaisesti toteutetaan pohjoismaisten kristillisten lääkäriseurojen vastuhenkilöiden vuotuinen tapaaminen. Siihen odotetaan vieraita Ruotsista, Norjasta ja Tanskasta, kenties myös Baltiasta. Päivillä on mahdollisuus tutustua pohjoismaisten sisarseurojemme toimintaan ja luoda yhteyksiä. Musiikista vastaa paikallinen Houseband. Mukana valmisteluissa on kristittyjen lääketieteen opiskelijoiden Luukas-klubi Turusta.

Tarkempi ohjelma tulee SKLS:n kotisivuille ja saat tietoa myös jäsenkirjeestä ja seuraavasta Kristillisen lääkärilehden numerosta. Majoittuminen on mahdollista edullisesti seuran varauskiintiössä joko hyvänä hostelli-tasoisena 1–2 hengen huoneissa (kaikissa WC ja suihku) tai hotellihuoneissa. Majoitusvarauksia aletaan ottaa vastaan vuoden vaihteen jälkeen, katso tuolloin tarkemmin SKLS:n kotisivuilta. Majoituskiintiö hintoineen on voimassa 27.2. saakka.

Tervetuloa!

Ensi vuoden jäsenmaksuihin tulossa muutoksia

Seuran sääntömääräinen syyskokous päätti, että ensi vuonna voi eläkeläisyyden perusteella saada hake-
muksesta jäsenmaksualennuksen (jäsenmaksu 40 euroa).

Seuran jäsen voi ensi vuonna myös halutessaan hake-
muksesta ottaa käyttöön ainaisjäsenmaksun. Tämä tarkoittaa sitä, että jäsen maksaa kertamaksun 750 euroa ja sen tulevana vuosina jäsenyys on ilmainen.

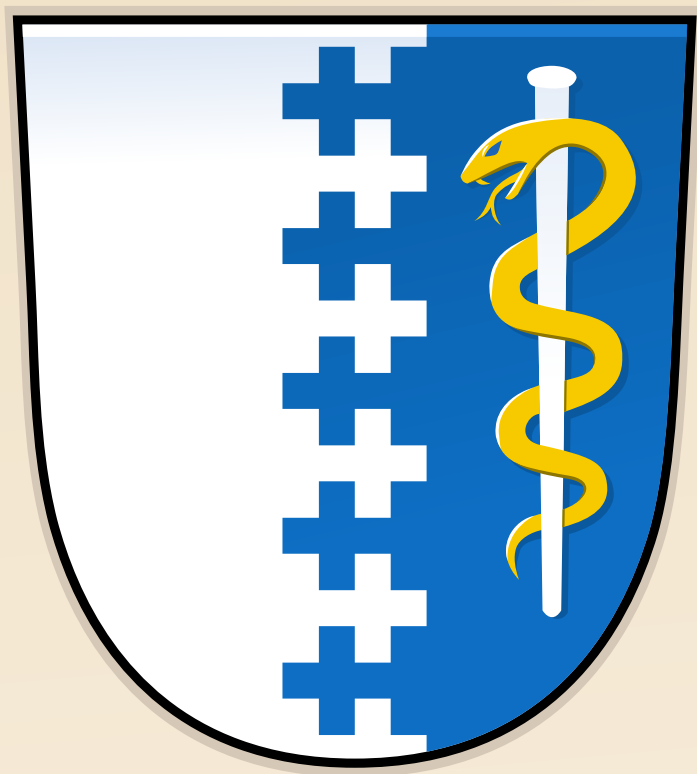
Tässä sääntömääräisen syyskokouksen hyväksymät jäsenmaksut vuodelle 2026:

- perusjäsenmaksu 55 euroa
- kannatusjäsenmaksu 55 euroa
- opiskelijajäsenmaksu 10 euroa
- eläkeläisjäsenmaksu 40 euroa
- alennettu jäsenmaksu a. 30 euroa alennusryhmille, jotka ovat
 - jäsen on vähintään kahdeksan (8) kuukautta työelämän ulkopuolella ja hänen taloudellinen tilansa on tänä aikana merkittävästi heikentynyt (mm. äitiys-, isyys- ja/tai vanhempainvapaa, palkaton hoitovapaa, kuntoutustuki/ määräaikainen eläke, opinto- tai vuorotteluvapaa, kotonaolon lasten tai omaisten hoidon vuoksi, työttömyys)
- varusmies- tai siviilipalvelusta suorittava jäsen, jos hänen palvelusaikansa on yli kahdeksan (8) kuukautta.
- jäsen on ulkomailla vähintään kahdeksan (8) kuukautta kehitysyhteistyössä, tutkimustyössä tai jatko-opintoja suorittamassa ja hänen taloudellinen tilansa tänä aikana on merkittävästi heikentynyt.
- yli 75-vuotiaat
- alennettu jäsenmaksu b. 15 euroa alennusryhmille, jotka ovat
 - pitkäaikaisessa laitoshoidossa
- ainaisjäsenmaksu vuodelle 2026: 750 euroa kertamaksu, ei makseta takaisin myöhemmin
- jäsenmaksusta vapautetut: voimassa oleva ainaisjäsenyys, kunniajäsenet ja kunniaapuheenjohtajat

Jäsenmaksualennus edellyttää vapaamuotoista hakemusta. Alennusta suositellaan hakemaan 31.3. mennessä, jotta siitä voidaan ilmoittaa ajoissa jäsenmaksujen laskuttajallemme Lääkäriiliitolle ennen vuoden jäsenmaksujen postitusta.

Mikäli henkilö ilmoittaa erostaan elokuun loppuun mennessä, niin häneltä ei peritä kuluvaan vuoden jäsenmaksua, jos 1.9. jälkeen, niin jäsenmaksu kuluvalta vuodelta peritään. Samaten, mikäli henkilö liittyy jäseneksi 1.9. jälkeen, ei peritä sen vuoden jäsenmaksua ja mikäli ennen 31.8, niin lähetetään kuluvalle vuodelle myös jäsenmaksulasku.

Jäsenmaksujen maksamatta jättäminen kahden vuoden ajan oikeuttaa seurasta erottamiselle.

SKLS

Suomen Kristillinen
Lääkäriseura ry

Finlands Kristna
Läkarförbund rf